

KOMT DAAR DE BRUID?

Een dolle klucht in 3 delen
voor 4 dames – 5 heren – 3 figuranten

door **George Dierick**

Sabam: CA/1/4375

© 0494/161385

D E C O R

Een alledaagse woonkamer met een tafel en stoelen aan de ene kant, een sofa aan de andere kant.

In het derde deel (na de pauze) zijn tafel en stoel verwijderd, en staan in het midden van het podium twee (kerk-)stoelen of een houten bank waarop de paartjes gaan zitten of knielen voor de trouwplechtigheid.

E N S C E N E R I N G

Alle ingrediënten van een klucht zijn aanwezig: herkenbare situaties, duidelijk geprofileerde types, kostuumveranderingen, volkse (en dus vaak spitse) dialogen, met een pointe op het einde van elk deel. Het tempo wordt behoorlijk strak gehouden, al wordt er (uiteraard!) gestopt met praten bij elke (schater-)lach vanuit de zaal. De taal die gehanteerd wordt, is gewesttaal of het plaatselijke dialect. Woorwijzigingen, uitdrukkingen en desgevallend de zinsbouw mag daarom naar believen aangepast worden. Enkele keren is ruimte gelaten voor een lokale benaming, wat de betrokkenheid tussen het spel en het publiek nog nauwer maakt.

Het basisgegeven van deze dolle klucht is simpel: *minstens* één schaterlach per pagina aan het publiek ontlokken. Een minimum-doelstelling die in deze klucht gemakkelijk gehaald wordt!

ROLVERDELING

JAAK: 25 à 30 jaar. Een verstokte vrijgezel, die liever verwend wil worden door zijn ma, dan enige verantwoordelijkheid op te moeten nemen. Bezwijkt (=trouwt) ten slotte voor het grote geld.

Deel 1: in pyjama. Verschijnt pas in de late voormiddag met een houten kop aan de ontbijttafel.

Deel 2: eerst in jas met 'Scherpenheuvel'-molentje in knoopsgat; dan in punk-outfit.

Deel 3: in het klassieke bruidegom-pak: slippas en buishoed.

MA: 50 à 55 jaar. Kordate dame die het niet onder de markt heeft met twee mannen in huis.

Wordt ook met de voornaam Elza aangesproken.

Deel 1: in huiselijke schort

Deel 2: in (in haar ogen) mooi jurk om in de smaak te vallen van haar toekomstige schoondochter.

Deel 3: in feestkledij op de dag van de trouwpartijen.

OPA: 70 à 80 jaar. Een levenslustige oude kerel, die eigenlijk aan de kant staat van zijn kleinzoon, maar ook geen ruzie wil met zijn dochter.

Deel 1: gewone kleding (hemd of trui)

Deel 2: betere kleding om niet uit de toon te vallen bij de drie kandidaat-bruidjes.

Deel 3: feestkleding (wit hemd, vlinderdas) en op het einde als een echte bruidegom uitgedost.

KRIEK: (m/v) notaris uit Brussel. Praat beschaafd en/of geaffecteerd. Dorre ambtenaar met aktentas, in steeds hetzelfde pak.

BAKKER: brengt dagelijks zijn broodje ten huize Jaak, en is erg vertrouwd met het reilen en zeilen van de familie. Slaat zelf en deel 3 pater Modest 'noodgedwongen' neer met een jeneverfles om in diens pij de huwelijken te kunnen voltrekken. Voor de rest steeds in dezelfde kleding: een 'stofjas' met geldtasje aan een riem rond de nek, en hoedje, pet of muts.

ADELHEID KERKMANS: kwezelachtige "ouwe jongedochter", die een stinkende adem blijkt te hebben, wat voor de omstaanders ondraaglijke gevolgen met zich meebrengt, te meer omdat ze elke h-klank lang en aanblazend uitsprekt.

DAISY: vlotte, recht-voor-de-raapse punkster in dito kledij en rijkelijk getatoeëerd. Als verwoede motor-rijdster biedt haar valhelm-met-klep een oplossing tegen de gevreesde adem van juffrouw Kerkmans!

ALINE DE KIP: gezonde, ferm boerendochter, voor wie een man op de eerste plaats welgekomen hulp betekent op haar boerderij. Ouwbollig gekleed, en evenzo in deel 3 wanneer ze als bruidje optreedt. (Ook de twee andere meisjes blijven hun aard en stijl trouw wat hun kleding in deel 3 betreft.)

PATER MODEST: kleine rol in deel 3. In witte of bruine paterspij, die voor het eerst sinds heel lang de abdijmuren mag verlaten, en ten huize Jaak (opa is zijn broer) ordt gevraagd om – nu hij er toch is – de huwelijken te voltrekken. Omdat hij dat weigert, wordt hij met een klop van de jeneverfles onschadelijk gemaakt door de bakker, die vervolgens met diens pijde ceremonies leidt.

FIGURANTEN:

MISS PEEFLOWER: de pointe van deel 3, en eigenlijk van het hele stuk. Komt pas ten volle tot zijn recht als deze figurante, als stralende bruid, **jong en erg mooi** is!!

2 RODE KRUIS-HELPERS: in verplegersuniform en elk een EHBO-kistje in de hand, zijn zij het die de enorm lange bruidssluier van miss Peeflower dragen, om zg. meteen in te kunnen grijpen tijdens de te verwachten 'escapades' van opa in de volgende uren (of nachten!)

DEEL 1

(Opa zit aan een volle ontbijttafel, met de krant voor zich en een balpen in de hand.)

Opa:

Allé, nog twee woorden en het kruiswoordraadsel is helemaal ingevuld. *(leest:)* “Jong getrouwd echtpaar dat geen alcohol drinkt” ... *(herhaalt dit al nadenkend)* ... Ah, nu weet ik het! *(vult in:)* “Tourtèlduifjes” ... En nu nog één woord ... *(leest:)* Een boterham bestemd voor keizer Nero” ... *(herhaalt dit al nadenkend)* ... dat is ... *(vult in:)* ... een “keizersnee”!

(Ma komt op met volle wasmand. Kort aangebonden.)

Ma:

Vader!! Nu is die tafel nog niet leeggemaakt! En ge moet al niet meer doen de hele dag! En ik mijne nikkel maar afdraaien!

Opa:

Eerst de gazet, en dan de rest, dat weet ge! En daarbij, *(wijst naar lege stoel)* alleman heeft precies nog niet ontbeten hé.

Ma:

Is die zattekul nog niet uit zijn bed? ... Ge moet het niet onderschatten hé, als enige vrouw moeten leven met zo'n twee posturen in huis! *(af)*

Opa:

(slat pagina van krant om) Aha, de annonskes. Die lees ik altijd gaarne. *(leest:)* “Matrassenfabriek vraagt jonge meisjes om op te vullen” ... “Te koop: bruidsjurk met sluier. Bij vergissing één keer gedragen” ... “Te koop: bulldog. Eet alles. Is dol op kinderen” ... “Te koop: encyclopedie, 24 delen. Mijn vrouw weet toch alles beter” ... En hier, reclame voor een nieuwe winkel: “Ga niet naar de concurrentie om bedrogen te worden. Kom naar ons!”

(De bakker komt binnen, een verpakt brood onder de arm)

Bakker:

Goeiedag! Hier staat de morgenkost nog op tafel, zie ik. In sommige huizen zijn ze nu al aan't middag eten!

Opa:

Ja bakker, in normàal huishoudens zitten ze nu aan de middag, dat weet ik ook.

Bakker:

Ge bedoelt: in huizen waar geen vrijgezel woont.

Opa:

Een vrijgezèl betekent: vrij om gezèllig pinten te pakken. Tot 's morgensvroeg.

Bakker:

Dat een getrouwde vent laat achterblijft als hij de kans krijgt, dāt kan ik verstaan. Maar waarom moet een vrijgezel lat naar huis komen? Daar is toch geen enkele reden voor?

Opa:

Dat is waar. Een vrijgezel heeft geen enkele reden die in het bed ligt te wachten ...

Bakker:

... of die hem met de deegroller staat op te wachten!

Opa:

Och bakker, misschien is dat allemaal jaloezie van ons. Hoewel, ik heb 's morgens liever de gazet dan een kater!

Bakker:

Dat heeft niemand gaarne, hé, zo een kater. Behalve een kattin dan.

Opa:

(slaat weer een pagina van de krant om) In de gazet van vandaag staat anders ook niet veel in zulle.

Bakker:

Ze staat toch vol zie ik? Zo lang als ge alles maar niet gelooft wat er in staat. Het enige in de gazet dat juist is, dat is de datum en de prijs!

Opa:

Awel, ik moet u gaan geloven, bakker, want luister eens wat ik hier nu lees: "Droevige verkeersbilan: in Brussel wordt elk half uur een man overreden"... dat kan die sukkelaar toch niet blijven volhouden hé! ... En hier: "Stoofcarbonade wordt duurder."

Bakker:

Stoofcarbonade? Daar zit ik niks mee in dat dat opslaat, stoofcarbonade. Ik heb thuis toch chauffage!

Opa:

En hier *(leest:)* "Volgende zondag stierenprijskamp in Brussel. Om elf uur aankomst van het vee. Om twaalf uur aankomst van de eregasten. Om dertien uur gezamenlijke maaltijd".

Bakker:

Zo iets lees ik allemaal niet zulle. Alleen maar de sport interesseert mij.

Opa:

Sport? Allé, voor u speciaal dan, een wielerbericht. *(leest:)* "Op het einde van de koers kromde (naam van wielrenner) de rug, en met het achterwerk in de hoogte perste hij er toen alles uit"!

Bakker:

Amai, dat zal daar nogal een potage geweest zijn!

(Ma komt weer op, ditmaal met een lege wasmand)

Ma:

Voilà, mijne was hangt al te fladderen aan de draad! ... Maar is de Jaak nu nog niet uit zijne nest? Het is bijna middag! ... Wacht, ik zal hem er eens gaan uit keuteren! Wat denkt die wel! *(af)*

Opa:

(roept ma achterna) En zie ook eens of de fakteur niet geweest is.

Bakker:

De fakteur? Die zie ik liever vanachter als van voor. Die heeft me de laatste weken al drie dreigbrieven gebracht!

Opa:

Amai! Dreigbrieven!! Toch geen anonieme dreigbrieven??

Bakker:

Nee. Van de belastingen!

(Ma op, met vier brieven in de hand)

Ma:

(blij) Aha!! Eindelijk! En nog wel drie brieven! *(bekijkt ze, en geeft de vierde aan opa)*
En ene voor u, vader. Nu ben ik eens curieus!

Opa:

(bekijkt achterzijde van briefomslag) Van mijn broer! Onze Modest! Eindelijk nog eens een teken van leven! Hij zal toch niet dood zijn, zeker? *(neemt het nog beboterde mes van tafel, veegt het schoon aan het tafelkleed, en opent dan de brief, die hij in stilte begint te lezen.)*

Ma:

Drie brieven!! Ik zou al blij geweest zijn met éne! *(opent de omslagen, en leest eveneens de brieven in stilte.)*

Bakker:

(bekijkt de twee lezers die links en rechts van hem aan tafel zitten.) Da's hier zeker de lezers-club? Dan zal ik zelf ook maar beginnen. *(neemt krant, zodat ze nu alle drie stilzwijgend zitten te lezen. Om beurt bekijkt ieder van de twee andere 'lezers', en verdiept zich dan weer in de eigen lectuur. Dan komt Jaak op, slaperig-geeuwend en nog in pyjama. Hij slaat het tafereeltje onbegrijpend gade, neemt dan een kop uit de kast en giet zich een koffie uit. Omdat niemand op hem let, begint hij te kuchen om de aandacht te trekken: van zacht-discreet tot overdreven-luid.)*

Opa:

(kijkt als eerste op) Zeg lawaaimaker, een beetje minder gaat ook hé! Het was nu juist zo stillekes hier.

Bakker:

Ah, de Jaak! Al wakker, ja?

Opa:

Ge bedoelt zeker: al nuchter? Drink uwe koffie maar uit, dat smaakt als ge nadorst hebt.

Bakker:

Weet ge wat ook heel goed is als een houten kop hebt? Een pekelharing met bruine suiker!

Opa:

Of een kwaad wijf! Da's nog de allerbeste remedie tegen te veel drinken!

Ma:

Ge slaat de nagel op de kop, vader. (*bekijkt Jaak streng*) Ge moet eerst getrouwd zijn voordat ge een regelmatig, normaal en fatoenlijk leven kunt leiden.

Bakker:

Amen! Wat een schone preek, Elza! Gij hadt pastores moten worden!

Ma:

Lach er niet mee, gij! Zo lang al ne vent in 't wild rondloopt, komt daar geen goeds van voort. (*naar Jaak wijzend*) Zie dat daar nu staan! Op uw leeftijd hadt ge al lang een kleine pagadder aan de hand kunnen houden.

Bakker:

Een kleine pagadder aan de hand? Dan toch liever een grote pint in de hand!

Ma:

Spant gij er nog mee mee!... (*triomfantelijk*;) Maar hier zie!! ... (*zwaait met de drie nu geopende brieven*) ... het zal veranderen binnenkort

Opa:

Ge hebt het groot lot toch niet gewonnen, zeker?!

Ma:

Toch bijna! Allé, 't is te zeggen, het geld lacht me niet toe, maar wel... (*met plechtige stem*;) Het Geluk!!

Bakker:

(*kijkt met quasi-verontruste blik naar opa, die zijn dochter ook onbegrijpend-verbaasd aanstaart*) Ge voelt u toch wel goed, Elza? Niet overspannen of zo?

Opa:

Gij zijt gisteren toch niet mee op stap geweest, zekern met de Jaak? ... Of moet ik een aspirineke gaan halen?

Ma:

(*zelfzeker en innig-blij*;) Gij moogt allebei met mij het zot houden zoveel als ge wilt, maar ik voel in mijn binnenste dat de toestand hier in huis binnen korte tijd grondig gaat veranderen. Gaat verbéteren!

Bakker:

Verérgeren kan het al niet meer hé!

Ma:

(*heel even bits*;) Zwijgen gij! (*dan weer rustig*;) Ge ziet hier wat ge ziet, zo op een gewone zaterdagmiddag: de ontbijttafel die nog vol staat ... (*wijst naar opa*) ... een minister die nog liever zeven keren de gazet leest dan dat hij bijvoorbeeld de tafel eens zou willen afruimen ... (*wijst naar de bakker*) ... een bakker die niet alleen precies doet ofdat hij thuis is, maar op de koop toe nog meespant met (*wijst naar Jaak*) meneer de zattekul!

Opa:

En dat zal allemaal veranderen met die drie brieven daar?

Ma:

(heftig knikkend) Jàà!! Ik voel het! Ge moogt het nu wel weten: ik heb in de gazet een annonske laten zetten. *(heel nadrukkelijk:)* Een huwelijksadvertentie!

Opa+bakker:

Een huwelijksadvertentie??

Bakker:

Een huwelijksadvertentie! Wat krijgt ge nu nog in uwe kop, Elza?

Opa:

Ja, nu dacht ik toch dat ge slimmer waart als dat, zulle.

Ma:

(geduldig-kalm) In een huwelijksadvertentie wordt een partner gezocht om mee in het huwelijksbootje te stappen.

Opa:

Huwelijksbootje? Als ik denk aan de tijd dat uwe man zaliger nog leefde, dan was dat geen 'huwelijksbootje', maar een oorlogsschip!

Ma:

Wie zegt er nu dat ik opnieuw wil trouwen? ... Die huwelijksadvertentie heb ik in de gazet laten zetten voor ... hèm daar! *(wijst naar Jaak, die sedert zijn opkomst alles stilzwijgend, slaperig, en met een half oor gevolgd heeft. Van het danige schrikken als zijn ma naar hem wijst, spuwt hij de slok koffie, die hij net dronk, weer uit.)*

Bakker:

(tot opa:) Nu is hij ineens klaar wakker precies!

Jaak:

(verschrikt-boos:) Moeder!

Bakker:

(aanvullend op declamerende toon:) ... waarom leven wij?

Jaak:

Dat vind ik niet om mee te lachen, bakker! Krijg zo iets te slikken op uw nuchtere maag!

Opa:

Nuchter? Dan werkt die tas koffie precies toch rap!

Jaak:

Jamaar zeg moeder, is het vandaag de eerste april? Zijt ge me moe misschien? Bezorg ik u soms te veel last en werk?

Ma:

Nee, helemaal niet, mijn liefste Jaakske. Ik heb helemààl geen werk met u. Behalve dan uw eten klaarmaken, uwe was doen en strijken, uw kamer opruimen, uw en auto wassen, overal achter uw gat moeten staan om alles aan de kant te doen, iedere vrijdag een stuk lever bakken hoewel ik al mottig word van de geur alleen, uw schoenen blinken, uw bad elke zaterdag laten vollopen op de juiste temperatuur ... Ge ziet, dat is zo goed als niks hé!

Jaak:

Ge wilt me dus de deur uit! En hebt ge al eens aan gedacht aan de toekomst? Neem nu over 25 jaar ...

Bakker:

(zingt:) Over 25 jaar, zal ik jou nog steeds beminnen!

Jaak:

(tot bakker:) Zwijg maar, gij stukske Pavarotti! Over 25 jaar, hé ma, zou het goed kunnen zijn dat alles wat gij opsomt dat ge voor mij doet, dat ik dat moet doen voor ù. En als ik getrouwd zou zijn, dan kan dat niet hé. Dan zult gij in 't peekeshuis moeten gaan zitten, en in uwe zetel achter de geraniums zult ge bij uw eigen denken: 'Verdorie, had ik ons Jaakske toch maar niet doen trouwen, dan had hij me nu nog kunnen oppassen'!

Opa:

In gangsterfilms noemen ze dat 'chantage'.

Ma:

Ge hebt gelijk, vader. En daarbij, Jaak, dat is allemaal zever van u. Als ge nu trouwt, dan hebt ge over 25 jaar grote kinderen, die mij wel zullen soigneren.

Jaak:

Wablieft?? Ik moet volgens u niet alleen trouwen, maar ook kinnekes kopen?!

Bakker:

Allé Jaak! Kinnekes kopen, dat is het enige plezante dat eraan is, aan dat trouwen!

Opa:

Of moeten we in de gazet laten zetten: "Luie man zoekt zwangere vrouw"?

Jaak:

Maar ik wil niet trouwen! Ik wil geen echtgenote, geen gemalin, geen vrouw, geen wijf, niks!!

Bakker:

Nu zijt ge ineens wel klaarwakker, hé Jaak!

Opa:

En die brieven daar ... wat staat daarin?

Jaak:

(bekijkt vol afschuw de drie brieven, die ma triomfantelijk in de hoogte steekt) En nog wel drie brieven!!

Bakker:

Ge kunt direct met een hele harem beginnen, Jaak!

Jaak:

Ik begin juist met niks! Of denkt gij dat ik geen ogen in mijn kop heb als ik binnenkom bij mijne maat, den Eddy? De hele dag werken, 's avonds als hij thuiskomt is er geen eten, want zijn madam is maar juist thuisgekomen van hààr werk, dus alle dagen spaghetti of een vettige friet met een servela. Dan tot als het donker is zitten frullen en prullen an zijn huis ...

Bakker:

... en ‘zondags mee met het vrouwke naar de schoonouders, met een lang gezicht comme ça, in plaats van naar de voetbal te mogen gaan ...

Jaak:

Merci bakker, voor uw hulp. Eens getrouwd is het met pinten te drinken: finito. Een heel bed voor u alleen: finito. En bij den Eddy is zelf het roken: finito. (*bootst boze vrouwenstem na:*) “Van die sigarettendamp worden de gordijnen geel, Eddy!”

Ma:

Zijt ge uitgeraasd? Met uwe flauwekul? Dan zal ik eens hardop voorlezen welke meisjes allemaal met u kennis willen maken. (*Jaak neemt twee koffietassen van de tafel, gaat in de sofa zitten, en houdt ze tgen zijn oren.*) Wacht, ik zal luid genoeg spreken, anders verstaat ge niet goed wat ik ga voorlezen. (*praat gebukt luid tegen Jaaks oor aan:*) De eerste brief komt vanwege een zekere juffrouw Adelheid Kerkmans. (*leest:*) Pas heden heb ik de vrijheid om een man te zoeken, die mij warmte kan schenken...”

Opa:

... Warmte? Koop u dn al maar een goeie kolenkachel, Jaak!

Ma:

(*onverstoorbaar verder lezend:*) “... want mijn oude vader is zoëven komen te gaan, en de genegenheid en de zorgen waarmee ik hem gans mijn leven omringd heb, wil ik voortaan overdragen op een lieve man. Mijn hobby’s zijn haken en breien. Ik ben lid van de missienaakring, van het parochiaal zangkoor, en zoëven ben ik al voor de zestiende maal naar Lourdes geweest...”

Bakker:

Dat is meer een mislukt nonneke!

Jaak:

(*neemt nu de koffietassen van zijn oren*) Ze maar: een kwezel! Als die mij onder de douche ziet staan, pakt ze de schrik van haar leven!

Bakker:

Niet stoefen, hé Jaak, niet stoefen!

Jaak:

Ma, het is allemaal verloren moeite. Ge moogt die twee andere brieven ook nog voorlezen, ik zal braafkes luisteren, maar trouwen: jamais!

Bakker:

(*nemt tas uit de kast, gaat weer zitten en giet zich ook koffie in*) Ik heb er dorst van gekregen!

Opa:

Moet gij uw toer niet verder gaan doen, bakker? De mensen hebben graag vèrs brood hé!

Ma:

En vers nieuws ook. Straks weet heel het dorp dat ons Jaakske gaat trouwen!

Bakker:

Pas op, hé Elza! Ik kan zwijgen zulle ... zo lang als ik niks moet zeggen!

Opa:

Allé vooruit, Elza, lees die andere brieven ook maar voor.

Jaak:

Ja, maak er een korte pijn van!

Bakker:

Vooruit met de geit!

Jaak:

Nog twee geiten!

Ma:

(leest. De Engelse woorden preekt ze letterlijk uit.) “Haaj daarling! Maai neem is Daisy. Aai wil you ontmoeten om samen koozie trips te maken op maai motor ...”

Jaak:

Motor? Een Solexke zeker!

Ma:

(leest verder:) “Aai hef een Harley Davidson. Wie toegedder ken goo toe hardrock-festivals djoering de summer. Pas dan is laaif bjoetifoel. Het enige dat is mis, is a riejel man. Aai hoop toe sie joe soen.”

Bakker:

Ne riejel man? Dat wil zeggen: een echte vent! Ene met haar op zijn borst!

Jaak:

(kijkt binnenin zijn pyjama-jasje naar eigen borstkas) Moet dat haar per sé op mijn borst staan? Ik mag toch haar staan hebben waar ik wil zeker!

Ma:

Die Daisy is in alle geval precies een heel ander type dan die Adelheid Kerkmans. Die reist naar Lourdes, en deze hier naar rockfestivals.

Jaak:

En die Daisy klapt zo te horen gaarne Engels. En dat is geleden van in mijn schooltijd dat ik nog Engels gesproken heb. Toen we op schoolreis gingen naar Londen.

Bakker:

Wablieft, Jaak? Gij Engels klappen? In Londen? En verstonden die Engelsen u dan?

Jaak:

Nee! Geen woord! Ik maar in 't Engels uitleggen, en die Engelsen verstonden hun eigen taal niet! Zo'n lompe mensen!

Ma:

Als ge die Daisy kiest, Jaakske, dan gaat ge in ieder geval beziens hebben in het dorp hier! Zij voorop, en gij achterop zo een motocyclette!

Bakker:

Ja Jaak! Zij houdt het stuur vast, en gij houdt hàar vast! *(gebaar: twee handen op haar borsten)*

Jaak:

Lach er maar mee! Mij krijgt ge daar niet mee op mijn paard!

Opa:

Niet op uw paard, maar misschien wel op zo een Harley Davidson!

Jaak:

Gij denkt toch allemaal niet zeker dat ik mij in doekskes ga laten doen door zo een kwezel of voor zo een ... euh ... zo een punkster!

Ma:

(onvertoorbaar) En dan is er brief nummer drie. Van een ... boerin!

Opa:

(geamuseerd) Boerin zoekt man!

Jaak:

(lacht) Een boerin! Awel hé ma, nu begin ik het nog plezant te vinden! Spijtig dat er maar drie brieven aangekomen zijn!

Bakker:

(spottend:) Jaak de boer! (zingt:) “Jaak, kom naar huus want de koei’n staan op springen!”

Ma:

Moet ik de brief al niet meer voorlezen of wat is ‘t?

Opa:

Jawel, jawel! Ik droom er lang van: ’s morgens spek van éigen varkens, met eieren van éigen kippen. En iédere morgen hé!

Jaak:

Ja, en na een jaar hebt ge uw éigen cholesterol en uw éigen hart-attack!

Ma:

Luistert nu, zeveraars! (leest brief:) “Graag wil ik ingaan op uw huwelijksadvertentie. Ik ben Aline De Kip, maar iedereen noemt mij Lin Hin. Ik werk op het landbouwbedrijf van mijn vader, die nu echter zijn pensioen wil pakken, en daarom zoek ik kennis-making met en flinke kerel die niet vies is van hard labeur.”

Bakker:

Lin Hin! En Jaak de Haan! Spijtig dat ge dan niet kunt helpen, Jaak, als er een koe moet kalven.

Jaak:

En waarom zou ik geen koe kunnen helpen kalven? Leg me dat eens uit.

Bakker:

Als die koe haar eigen zou omdraaien, en die zag u staan, dan dacht ze zeker dat ze al gekalfd had!

Opa:

Misschien heeft die Lin Hin geen koeien, maar wel varkens.

Bakker:

Varkens die vetgemest worden met mormonen!

Opa:

Ja, als die boerin graag varkens ziet, dan maakt gij een serieuze kans, hé Jaak!

Jaak:

Zeg, nu hebt ge allemaal genoeg de zot ermee gehouden. Weet ge wat ik doe, ma, met die drie huwelijksaanzoeken?

Ma:

Eerst eens goed nadenken misschien. Want de keus is moeilijk, dat geef ik toe.

Jaak:

Nadenken? Moeilijke keus? Niks van! Dàt is mijn antwoord op die brieven, zie!
(*neemt de drie brieven, en verscheurt ze theatraal, zodat de snippers over de hele ontbijttafel dwarrelen.*)

Ma:

(*boos*) Allé Jaak, wat zijt ge nu van zin? Zijt ge helemààl zot geworden?!

Opa:

Helemààl nog niet, Elza!

Bakker:

Nee, dat geloof ik ook niet, want hij wil niet trouwen. Dus zóó zot zal hij wel niet zijn!

Ma:

Moet ik daar al die moeite voor doen?? (*neemt zakdoek en begint te snikken*) Wie had dat gedacht, van mijn enige zoon? Die ik zo graag zie!

Jaak:

(*slaat arm om haar heen*) Allé allé, ma, zo moet ge dat niet oppakken. Ik wil niet trouwen omdat ik u te gaarne zie. Ik zou u geen dag kunnen missen.

Opa:

En uw pinten bier ook niet zeker!

Bakker:

(*wijst naar tafereel met ma en Jaak*) Wat een h-ontroerend tafereel! Dat pakt me nu zie! (*neemt eveneens zakdoek en begint theatraal te snotteren.*)

Opa:

Allé bakker, doe nu niet flauw hé. Ik ben gewoon fiér dat mijn dochter en mijn kleinzoon mekander zo gaarne zien. Ik wist dat wel, maar als ik dat nu zo zie, dan kan ik mijn ogen niet droog houden. (*haalt zakdoek uit en weent hartverscheurend mee*)

Jaak:

Jamaar mannen, ge moet hard zijn in 't leven hé!... Maar nu wordt het me toch ook te machtig zulle! (*haalt zakdoek uit, en alle vier wenen en snotteren ze nu om ter luidst en om ter jammerlijkst. Notaris Kriek komt op, aktentas in de hand, en slaat verwonderd het tafereel gade. Schraapt dan na een tijdje de keel om de aandacht te trekken.*)

Ma:

Mannen! Genoeg geblèt! *(alle drie toppen ze een voor een, al toeterend en snuitend)*
Goeiedag meneer. Als het over Jehova gaat: daar staat mijne kop nu niet naar, zulle.

Jaak:

En een nieuwe stofzuiger hebben we ook nog niet lang.

Bakker:

Ze hebben hier niks nodig, meneer, zelfs nog geen lief voor de Jaak!

Opa:

Alleen proper zakdoeken, die zouden nu wél kunnen gebruiken!

Kriek:

Mag ik me voorstellen? Mijn naam is Hilaire (*Mathilde*) Kriek, notaris in Brussel.

Ma:

(meteen in de weer: ruimt met de voorarm de ontbijttafel op, doordat ze alles naar één helft van de tafel schuift. Biedt haar eigen stoel aan:) Ga maar zitten, doe maar of ge thuis zijt, meneer Pruim.

Kriek:

Kriek is de naam., Kriek. Uit Brussel. *(gaat zitten)*

Bakker:

Kriek uit Brussel? Ge zou eerder denken: uit de streek van Sint-Truiden!

Ma:

Zwijgt gij! En is er een speciale reden dat meneer (*madame*) de notaris zo ver gekomen is, vanuit Brussel nog wel?

Kriek:

Dat zou ik geloven, mevrouw en mijne heren! En euh ... ik heb van die verre rit trouwens ook geweldige dorst gekregen.

Ma:

Ik versta het. Wat mag ik aanbieden? Koffie, meneer Appelsien?

Kriek:

Kriek, alstublieft! Kriek!

Jaak:

Ne Kriek? Ik denk dat ik gisteren het laatste fleske uitgedronken heb!

Ma:

Koffie dan maar. *(tot bakker:)* Gij moet uw toer seffens toch gaan voorrdoen, hé bakker? *(neemt diens tas op tafel, veegt het stiekem af met haar zakdoek en zet het voor de notaris neer. Giet koffie in.)* Val nu maar direct met de deur in huis, meneer Druif!

Kriek:

Het is ... *(maakt zin niet af, en haalt schouders op en zucht, snappend dat een correctie toch zinloos is)* Ik ben speciaal naar hier gestuurd, in opdracht van mijn cliënte, miss Peeflower!

Jaak:

(herhaalt moeizaam:) Pie-flowwer??

Opa:

In 't Vlaams is dat: pisbloem!

Bakker:

Miss Peeflower! Dat is juist zo een uit een Amerikaanse cowboyfilm!

Kriek:

Miss Peeflower speelt wel niet in westerns, maar ze woont inderdaad in Amerika. Meer bepaald in ... even kijken ... *(kijkt in het dossier dat hij uit zijn aktentas gehaald heeft)* ... ze komt uit Yellow City.

Ma:

Yellow City?!

Kriek:

Ja, en Yellow City is bekend voor haar beroemde psychiatrische kliniek.

Jaak:

Die miss Pisbloem zit daar misschien ook in, in dat ... sipi, pischi, sichia ... allé, in dat zothuis?

Kriek:

Absoluut niét! Miss Peeflower is zo normaal als gij. *(wijst naar Jaak)*

Bakker:

Slecht gekozen vergelijking, vind ik!

Ma:

Als ik het goed begrepen heb, woont die Amerikaanse madame in Yellow City, en die stuurt een notaris uit Brussel naar dit huis, hier in *(plaats van opvoering)*? Zo is het toch hé, meneer Ananas?

Kriek:

Behalve mijn naam is alles juist, ja. Niemand van u zal Miss Peeflower kennen, maar zij u klaarblijkelijk wel. Zij heeft alles nagezocht, ik heb het allemaal gecheckt en gecontroleerd, en inderdaad, wat zij beweert, dat klopt ... *(kijkt geheimzinnig doende naar de anderen om het spannend te maken)* ... wie van u is *(leest:)* 'Vanderklapmolen Jacobus Henricus Josephus Adrianus'?

Opa:

(nadat ze elkaar stomverbaasd hebben aangekeken) 't Gaat toch maar over éne persoon?

Kriek:

(leest nogmaals geduldig:) 'Vanderklapmolen Jacobus Henricus Josephus Adrianus'.

Bakker:

Ami, wat een lange naam! Toen die gedoopt werd, kwam de pastoor toen toe met zijn wijwater?

Ma:

Jacobus ... Jac ... Jaak!! Maar dat zijt gij, Jaak!!

Kriek:

Okee, de gezochte persoon is geïdentificeerd. (*noteert in zijn dossier*)

Ma:

En waar gaat het nu eigenlijk over? Wie is die Miss Peeflower eigenlijk feitelijk, meneer Banaan?

Kriek:

Miss Peeflower is (*tot Jaak:*) ... uw over-achter-klein-nicht!

Bakker:

En gelijk in alle sprookjes, erft de Jaak nu tien miljoen! (*lacht spottend*)

Kriek:

Nee, toch niet. Meneer Jaak erft geen tien miljoen ... hij erft twintig miljoen! (*spottende lach van de bakker stopt plots*) Inderdaad, Vanderklapmolen Jacobus Henricus Josephus Adrianus is de enige erfgenaam van miss Peeflower.

Jaak:

(*springt op van blijdschap en doet vreugdedansje*) Dan benik rijk!! Twintig miljoen!! Geef deze kus door aan die madame Pisbloem! (*kust de notaris*)

Ma:

Awel, nu ga ik me eindelijk eens een afwasmachien kunnen kopen!

Opa:

En ik ga iedere week op uitstap met de bus van de gepensioneerden!

Bakker:

En ik mag iedere week een vlaai leveren, en een krentenbrood!

Kriek:

(*schudt onheilspellend het hoofd*) Beste mensen, loop niet te hard van stapel, want er is een maar. Een grote maar ...

Ma:

Jamaar, eerst komt ge ons hier blij maken, en een minuut later zit ge daar met uw kop te schudden. Wat is er nu eigenlijk van, meneer Abrikoos?

Kriek:

Luister. Miss Peeflower is rijk, en Vanderklapmolen ...

Jaak+Opa+bakker+ma:

(*in koor opdreunend:*) Jacobus Henricus Josephus Adrianus ...

Kriek:

... Juist ja, die persoon hier aanwezig en geïdentificeerd, is haar enige erfgenaam, en erft omgerekend zo'n twintig miljoen euro, maar slechts op één voorwaarde ...

Jaak:

Wat moet ik juist doen? Kom op, zeg het maar. Voor twintig miljoen euro doe ik alles. (*nadrukkelijk, de notaris bij de schouders nemend:*) Wàt móét ik daarvoor dóén??

Kriek:

Trouwen!

Jaak:

(laat zich moedeloos op de sofa vallen) Ah zo. Dààr ligt de hond gebonden!

Bakker:

(treiterend) Ik dacht dat ge àlles zou doen voor twintig miljoen, Jaak?

Kriek:

Ogenblik, ik ben nog niet uitgepraat. De voorwaarde voor die erfenis is inderdaad dat de erfgenaam moet trouwen, mààr ... hij mag kiezen met wie. Hij mag trouwen met eender wie!

Ma:

Met eender wie ... en hoeveel tijd krijgt hij daarvoor?

Kriek:

Welgeteld: één maand. Ik moet de officiële trouwpapieren opsturen naar miss Peeflower als bewijs, en die brief moet afgestempeld zijn op uiterlijk ... *(kijkt in dossier en vermeldt de datum: precies een maand na de dag van opvoering)*.

Jaak:

Eén enkel maand?? Dertig dagen?? Dat is niet te doen! Tenminste: àls ik het zou willen doen!

Bakker:

(declamerend en nadruk leggend op de rijmwoorden:) Voor de poen – zou ik alles doen – en zeker voor twintig miljoen!

Kriek:

Enfin, u bekijkt het maar. Geweet wat u te doen en dan te wachten staat. *(staat op, neemt naamkaartje en sluit zijn aktentas)* Hier is mijn naamkaartje. Voor meer uitleg kunt u mij altijd bellen. Maar voor zo ver ik hier kan zien, zal er niks in huis komen van die twintig miljoen. Ik heb bovendien nog veel ander werk te doen, dus vind ik het niet nodig om hier de héle uitleg te verstrekken. Saluut! *(wil zich omkeren om weg te gaan, maar wordt door Ma vrij hardhandig tegengehouden en weer op de stoel neergedrukt.)*

Ma:

Hier gebleven, gij meneer Kiwi! De hele uitleg hebt ge dus nog niet gedaan, zo te horen?

Opa:

Awel ja, ik begrijp het ook nog niet helemaal. Normaal krijgt ge een erfenis van iemand die dood is. Maar die Amerikaanse madame is zo te horen nog springlevend?!

Bakker:

Ja, dat is een pisbloem met een reukske aan!

Kriek:

(zucht diep) Allé vooruit. De héle uitleg dan maar. In Amerika zijn er, zoals ge waarschijnlijk niét weet, honderden kerken en afgescheurde kerken, en sekten, en andere religieuze groeperingen. En mijn cliënte, miss Peeflower, zit in het hoofdbestuur van zo een speciale kerk, want ... *(geldgebaar)* ... ze zit er dus warmpjes

in. Maãr de leden van die kerk mogen geen bezittingen hebben. Dus heeft ze twee mogelijkheden: ofwel moet ze alles schenken aan die kerk zelf, ofwel moet ze het overmaken aan de familie.

Jaak:

Nu versta ik het! Ik ben haar enigste familielid, al is het maar van het 75e knoopsgat, en dus krijg ik alles!

Kriek:

Op voorwaarde dus dat ge trouwt! Want voor die kerk waar miss Peeflower lid van is, gaat het huwelijk voor alles, en mannelijke vrijgezellen zijn in hun ogen de grootste zondaars die er bestaan!

Bakker:

Nu hoort ge het ook eens van een ander, hé Jaak!

Ma:

Jamaar, ge zgt mannelijke vrijgezellen. Die miss Peeflower zelf mag dan ouwejonge-dochter blijven?!

Kriek:

Zo is dat! Daar kan ik ook niks aan veranderen. Maar nu weet ge dus alles. (*staat op, en gaat naar de deur*) Ge doet ermee wat ge wilt, maar in uw plaats zou ik niet lang moeten nadenken. Nog een prettig dag allemaal! (*af*)

Jaak:

Ja watte! Ofwel trouw ik binnen een maand en ben ik in ene keer rijk ...

Opa:

... ofwel ... zg, we gaan die discussie van daarstraks toch weer niet helemaal opnieuw oprakelen, hé!

Bakker:

Ja, ik heb mijn zakdoek helemaal nat geblèt, dat is genoeg voor vandaag zulle!

Ma:

Twintig miljoen! ... Kunt ge u dat inbeelden?!

Jaak:

Jaja, daar moet een dokter of een loodgieter al een jaar of drie voor gaan werken!

Opa:

Awel, kieken, waarom trouwt ge dan niet?

Jaak:

(*radeloos*) Maar met wie? Wie zou er ene willen zoals ik?

Ma:

(*dromerig voor zich uit pratend:*) Adelheid Kerkmans...

Jaak:

... een kwezel!

Ma:

En dan is er nog Daisy ...

Jaak:

... een punkster met haar motocyclette!

Ma:

Of Aline De Kip ...

Jaak:

... zo stomme boerin!

Opa:

Weet ge wat? Als we die drie meiskes een lieten komen? Het zou moeten lukken dat er geen enkele van die drie zou meevallen. En ... denk aan die twintig miljoen, hé Jaak! Met de interest van dat geld kunt ge u alle dagen gaan zat drinken!

Jaak:

Dat is eigenlijk ook waar. Komaan, helpt die snippers van die brieven terug ineen puzzelen! *(begint samen met ma en de bakker de snippers van tafel op te rapen en in elkaar te puzzelen, terwijl opa zijn toegezonden brief weer in de hand neemt.)*

Opa:

Dan is het nu het gepaste moment om het eens even te hebben over deze brief, die ik van onze Modest gekregen heb.

Ma:

En wat schrijft die heilige pater?

Bakker:

Gaat hij misschien ook trouwen?

Opa:

Onze Modest? Maar bakker toch, die zit in het strengste klooster dat er bestaat! Daar denken ze nog geen seconde op een jaar aan vrouwen! ... Maar hij schrijft nu, dat hij net drie novenen heeft gedaan en twaalf kaarsen heeft laten branden met de bedoeling dat ... *(leest voor uit brief:)* ... "mijn achterneef Jaak een goede vrouw zou vinden en eindelijk zou trouwen".

Ma:

Dat wil vandaag toch allemaal lukken hé! Ik hoop maar dat pater Modest niet voorniet zijne nikkel afgedraaid heeft!

Bakker:

En is dzt zo een streng klooster daar?

Opa:

Maar bakker toch! Streng én arm! Onze Modest bewijst het, zie. Hij is zo arm dat ze daar nog geen briefpapier hebben! Hij heeft deze brief, schrijft hij, moeten schrijven op de achterkant van een kalender die hij tegen de muur van zijn cel heeft hangen!

Bakker:

Amai de sukkelaar! Een brief moeten schrijven op de achterkant van een almanak!?

Opa:

Ja, kijk maar! *(ontvouwt nu de hele brief, zodat de achterkant voor het publiek zichtbaar wordt: de foto van een bloot pin-up meisje.)* **DOEK DICHT**

DEEL 2

(De ontbijttafel is afgeruimd. In de plaats daarvan een fleurig tafelkleed en vaasje met bloemen. – Opa en ma in andre kleding, omdat Deel 2 zich een paar weken later afspeelt. --- Opa staat alleen op het podium met papieren in de hand en ijsbeert rond, enkele wetenswaardigheden van de heavy metal-groep Iron Maiden memoriserend.)

Opa:

“Iron Maiden is een metalband die in 1975 werd opgericht in Leyton, een wijk in het oosten van Londen. De groep wordt vaak gezien als een van de meest kenmerkende en invloedrijke van hun stroming in het heavymetalgenre: de new wave of British heavy metal.” ... *(neemt volgende blad papier)* ... “In de *(patroonsnaam van kerk)* van *(plaats van opvoering)* wordt de zondagse mis opgedragen op *(dag en uur)*” ... “Een koe is ongeveer 9 maanden drachtig. Net zoals een vrouw pas melk kan geven na een bevalling, is dat bij een koe ook pas na een kalving. Een melkkoe geeft gemiddeld 27 liter melk per dag of zo'n 8000 liter per jaar. Omdat de melkproductie in de tijd afneemt, wordt de koe elk jaar opnieuw geïnsemineerd.”

Ma:

(komt opgeflaneerd, zichzelf nauwkeurig bekijkend in een handspiegeltje) Vader, zie ik er zo een beetje deftig uit?

Opa:

Onderbreek me nu niet, juist nu ik aan het blokken ben!

Ma:

Ge zijt al juist zo zemelachtig als ik!

Opa:

Als de Jaak zijn kalmte maar kan bewaren, want eigenlijk is het voor hém de grote dag vandaag!

Ma:

Zeg dat wel! Vandaag wordt over de toekomst van ons alle drie beslist. Straks weten we of we rijk worden of niet.

Opa:

Als de Jaak een van die meiskes aan de haak kan slaan, dan is ons broodje gebakken!

Ma:

En aan ons getwee zal het al zeker niet liggen. Ik heb voor een goeie indruk gezorgd: het hele huis is proper en zelfs bijgeschilderd.

Opa:

En gij zelf zijt ook bijgeschilderd! Dat valt nog geen klein beetje op!

Ma:

Een toekomstige schoonmoeder met er een béétje appetijtelijk uitzien, hé!

Opa:

Toekomstige schoonmoeder? *(zucht)* Als het van uw geplamuurd en geschilderd gezicht moet afhangen! ... Nee, dan zal ik wel meer gewicht in de weegschaal leggen. Laat ze maar komen, die huwelijkskandidaten! Ik ben me nu al aan 't inleven.

Ma:

Inleven?

Opa:

Ja! Ik kan in alle geval méépraten als de een het heeft over kerkelijke toestanden, of de tweede over 'heavy metal', of de derde over scheiten en gapen ... euh... over geiten en schapen!

Ma:

Gij zijt nog nerveuzer als ik! Al maar goed dat we die drie meiskes op éne dag laten komen hebben, dan moeten we maar éne keer al die moeite doen.

Opa:

En, en vermits dat huwelijk op één maand beklonken moet zijn, zullen we ons nog moeten spoeden ook. 't Is te hopn dat de bakker ons vandaag niet komt storen met zijn gezever altijd.

Ma:

De bakker? Die heb ik wijsgemaakt dat ik vandaag zélf brood bakte.

Opa:

En dat is niet gelogen hé. Want ik zeg het juist: als de Jaak vandaag een meiske vindt om mee te trouwen, dan is ons broodje inderdààd gebakken! ... Zonder bakker!

Ma:

(*deurbel rinkelt*) Amai!! Het uur van de waarheid is geslagen! Doet gij open of ik? (*stottert:*) Ik bbb...bb...bibber als een rrrrrr...riet!

Opa:

(*stottert ook:*) Mmmm...mm...aar bl...bl....blijft toch kkk...kalm! Ggg...gij mm...mm...maakt allman zz...zzz...zenuwachtig! Allé, ik zzz...zzal wel ooo...opendoen! (*af - ma bekeurt zichzelf nog eens gauw in haar handspiegeltje. Opa komt weer op met juffrouw Adelheid Kerkmans.*)

Ma:

Dag juffrouw. (*geeft hand*) Gij zijt zeker Kerkheid Adelmans ... euh ... Adelkerk Heidmans ... euh ...

Opa:

Dat is Adelheid Kerkmans. (*overdreven articulerend:*) Adelheid Kerkmans! En niet anders. (*tot Kerkmans:*) Zo is het toch, hé meiske?

Kerkmans:

(*blaast de H-klank overdreven fel aan in al haar replieken*) Dat is Heel juist, meneer. Ge Hebt dat Heel goed ontHouden.

Opa:

(*houdt in een reflex, net zoals ma, de hand voor de mond*) Ga maar zitten, juffrouw. (*beiden gaan op de sofa zitten*)

Kerkmans:

HaHa, Het doet me deugd dat ik me Hier kan neerzetten. (*zet zich*) HéHé!

Opa:

(neemt zakdoek voor de mond) Ge hebt misschien wat veel look gegeten, juffrouw?

Kerkmans:

A**Ha**! Ge **Hebt** **Het** al geroken? Ik zal maar **Heel** eerlijk zijn: ik **Heb** een stinkende adem! Jammer maar **Helaas**!

Ma:

(tot publiek:) Dat begint al goed!

Kerkmans:

Ik weet **Het**, dat is **Hatelijk**, maar voor de rest ben **Heel** normaal. Maar wie is **Het** **Hier** die mij ten **Huwelijk** vraagt?

Opa:

(constant nu met zakdoek voor de mond, staat op van de sofa) Ah, maar dat ben ik niet, zulle. Ik zal hem eens gaan roepen, de Jaak! *(tot ma:)* In passant eens efkens frisse lucht gaan *(imiteert:)* **Halen**!

Ma:

(gaat op stoel zitten, die ze zo ver mogelijk op podium verplaatst om zo ver mogelijk van Kerkmans verwijderd te kunnen zitten) En hadt ge de weg goed gevonden, juffrouw?

Kerkmans:

Dat was **Helemaal** geen probleem! Alleen **Hier** in de straat **Heb** ik de weg ene keer moeten vragen, en een vriendelijke **Heer** zei: “Ginder is ‘t, juffrouw, in dat **Huis** met die vuiligheid rond de deur en die afgeschoten gordijnen. Ge kunt niet missen!”

Ma:

(venijnig:) Ik versta het. Bij ù thuis is alles tiptop in orde.

Kerkmans:

HoHoHo! Ja zulle!! Iedere week leg ik een proper doekje onder elk Mariabeeld in de living, en ik steek overal een **Heel** nieuw kaars aan!

Ma:

Onder élk Mariabeeld in huis? En hoeveel zijn er dat dan?

Kerkmans:

Zeventien! Die beelden staan tussen de vierentwintig andere **Heiligen**beelden in! ... Maar waar blijft nu die **Huwelijks**kandidaat?

Ma:

(deur gaat net open) Onze Jaak is juist daar zie! *(Jaak op, met een “molentje” van Scherpenheuvel waarvan de steel in zijn knoopsgat bevestigd is.)* Ja, euh... onze Jaak is juist terug van een bedevaart naar Scherpenheuvel om daar te bidden en de kruisweg te doen op zijn knieën. *(vette knipoog naar Jaak)* Hé Jaak?

Kerkmans:

(staat op van sofa en geeft Jaak schuchter een hand) A **Ha**! Om met u kennis te maken, daar stond ik **Heel** **Hevig** op! *(blijft zijn hand vasthouden, terwijl Jaak zich met een misselijk gezicht afwendt, naar zijn zakdoek grijpend.)*

Opa:

(die achter Jaak aan mee opgekomen is) Ik had u verwittigd hé!

Kerkmans:

Kom Jaakske, we gaan samen op de canapé zitten, **Heel** gezellig, want gij slaat me **Hoegenaamd** niet tegen! *(trekt Jaak kordaat mee naar de sofa, waar hij zo ver mogelijk van haar af gaat zitten, zijn zakdoek constant voor zijn mond)* En zo te zien zijt gij ook **Heel Hard** katholiek?

Jaak:

(steeds spel met misselijk gezicht en zakdoek) Ja, een mens moet er heel voor over hebben hé ... *(tot ma en opa:)* ... voor twintig miljoen!

Kerkmans:

Wablieft? **H**oor ik goed?? Twintig miljoen??

Jaak:

Euh ... ja ... nee ... jawel ... euh ... twintig miljoen kaarsen branden daar in de basiliek van Scherpenheuvel!

Kerkmans:

Kom kom, Jaakske, is dat niet **Heel Hard** overdreven?

Opa:

(tot ma:) Zou ik voor de Jaak mijn gasmasker van de oorlog niet van de zolder moeten gaan halen?

Kerkmans:

(praat alsmaar enthousiaster, steeds meer naar Jaak toeschuivend) Awel Jaak, ik denk dat wij een ideaal **H**uwelijkspaar zouden kunnen zijn. Zo gelijk zingen in het zangkoor van de kerk, dat zou **Hééérlijk** zijn! En ieder jaar samen **Heel** gezellig naar Lourdes. Per vliegtuig!

Jaak:

Liever toch per vliegtuig dan per *(imiterend:)* **H**elicopter!

Kerkmans:

(nu vlak bij Jaak) **H**ooo! Jaakske!! Ik vind u **Héél** lief!!

Jaak:

(veert nu recht en rent naar de stoel aan de andere zijde van het podium) Amai, nu schoot er iets in mijn rug! *(ene hand met zakdoek voor de mond, de andere hand tastend aan zijn rug)*

Opa:

(spottend:) Straks moet ge terug naar Scherpenheuvel, Jaak, om genezing te vragen voor uw zere rug!

Jaak:

En voor wat frisse lucht, zeker! *(tot ma:)* Ge zijt toch zeker, hé ma, dat ge hier nergens een pakje stinkende kaas hebt laten liggen?

Ma:

Denkt aan miss Peeflower, Jaak! Ge moet er iets voor over hebben!

Jaak:

Iéts, tot daar aan toe! Maar ziet ge mij al de rest van mijn leven in gezelschap van zo een levende silo?!

Kerkmans:

Wacht, Jaakske, ik zal uw rugske eens komen masseren! Dat heb ik bij mijn vader zaliger ook **Heel** dikwijls moeten doen! (*gaat op Jaak af, die wegrent omheen de tafel en dan naar de deur, achternagezeten door Kerkmans*) Ik zal **Heel Hard** wrijven, dat **Helpt**! En doet uw **Hemd** al maar **Helemaal** uit! (*Jaak achterna, af.*)

Ma:

Nu moet ik bijgaan, eerdat daar malheuren van komen! (*af*)

Opa:

(*tot publiek:*) Amai, die Adel**Heid** Kerkmans is precies zo'n vroom kwezel niet als we dachten! Die moet precies haar scha nog flink inhalen! (*kijkt naar deur*) En hopelijk kan ze een tijdje in de keuken gehouden worden. (*neemt airspray uit de kast*) Dan kan ik ondertussen in de gauwte iets doen aan de milieuverontreiniging! (*sput de spray in het rond. De deurbel rinkelt.*) Dat is zeker de volgende huwelijkskandidaat! Ik zal zelf maar gaan opendoen, want eer de Jaak nu weer bekomen zal zijn! Voor de poen moet een mens wat doen! (*af, en weer op met Daisy*) Kom maar mee, juffrouw, ge zijt hier op het juiste adres.

Daisy:

(*ruige punkster. Doet haar motorhelm af, gaat meteen op een stoel zitten, en legt beide benen op de tafel.*) Het stoort toch niet dat ik mijn helm op tafel leg?

Opa:

Leg op tafel wat ge wilt, juffrouw. Doe maar of ge thuis zijt. Ge hebt misschien dorst? Wilt ge koffie?

Daisy:

(*spottend:*) Koffie?? Te slap! Veel te slap!

Opa:

Jamaar, ik zal de koffie straf genoeg maken. Voor slappe koffie ben ik ook niet!

Daisy:

Ik bedoel, ik had liever een jeneverke. Of een whisky.

Opa:

Euh ... is dat niet te straf, voor een meiske gelijk gij? En ge moet straks nog rijden met zo een zware Harley Davidson!

Daisy:

Zijt maar gerust, ik kan tegen een stoot. Daarbij, met een auto kunt ge ook verongelukken. Verleden week is mijn buurman, een dakwerker, nog door een auto doodgereden.

Opa:

Wablieft?! Een dakwerker overreden door een auto?? Tegenwoordig is een mens zelfs op het dak niet meer veilig voor dat verkeer! (*haalt fles jenever en glas uit de kast, en giet Daisy een borrel in.*)

Daisy:

Ik had dat accident gezien, en toen ben ik dat slecht nieuws gaan vertellen aan zijn vrouw. Die was juist petatten aan 't schillen. "Uwe vent is dood!" zei ik.

Opa:

Amai!! En wat zei die vrouw toen?

Daisy:

"Oh", zei ze, "Dan heb ik al genoeg petatten geschild!" (*drinkt de borrel in één teug uit.*) Doe ze nog maar eens vol, want op één been kunt ge niet staan! (*terwijl opa inschenkt.*) Ik hoop toch dat gij die trouwkandidaat niet zijt hé? Als ik dan toch een vent pak, dan moet het iets fatsoenlijk zijn! Antiek in huis, dat moet ik niet hebben!

Opa:

Neenee, het is onze Jaak die ge moet hebben. Maar die is efkens belet, die zal onmiddellijk hier zijn. Maar kwestie de hoeveelste man is dat al in uw 'carrière'?! (*Daisy zwijgt.*) ... Zegt ge niks? De hoeveelste man voor u is de Jaak al? Waarom zegt ge niks?

Daisy:

Ik ben nog aan 't tellen! ... Of dacht ge dat ik nog nooit een vent gekust heb??

Opa:

Ik heb ook nog nooit een vent gekust!

(*Jaak komt op, ditmaal ook in gepaste outfit: een lederen pet en vest, blote armen, eventueel nog andere punk-attributen, kauwgom in de mond*)

Jaak:

Hai, Daisy! (*in schabouwelijk Engels:*) Haaw aare joe? Aai em Jack!

Daisy:

(*bekeurt Jaak van kop tot teen, zonder van haar stoel op te staan*) Zo op het eerste oog valt het precies nog mee. Ge ziet er toch precies ene van mijn kaliber uit. (*tot opa, die haar 'bevel' uitvoert:*) Komaan makker, giet de Jack hier ook zo eens een jeneverke in! (*tot Jaak:*) Ge moet zo te zien nog wel veel leren, maar allé.

Jaak:

Ik? Nog veel leren? Op welk gebied?

Daisy:

(*staat nu op, en gaat naar Jaak, en knijpt in zijn blote armen*) Zie eens, wat een armkes! Nog malser en witter als een kinderpoepeke!

Jaak:

Jamaar, het is nu ook gene zomer geweest om schoon bruine armen te hebben, hé Daisy!

Daisy:

Dàt bedoel ik niet, snulleke! Maar zie, dàt bedoel ik! (*kijkt binnenin haar pull of blouse naar eigen boezem*) Hiér moet ge ens komen zien!

Jaak:

Mmm...mm..maar dat durf ik niet zulle! Is ... is dat niet wat te rap?

Opa:

Allé, bangerik! Wil ik anders eens komen zien?

Jaak:

Als de bakker nu hier moest zijn, dan zong hij zeker van (*zingt:*) “Daar mag je alleen maar naar kijken”!

Daisy:

Allé, wat is ‘t? Komt ge nog zien of niet? (*Jaak komt dan toch Daisy’s blouse kijken, eerst schuchter, en dan langdurig met een gretig gezicht. Daisy duwt hem dan weg.*) Zo is het wel genoeg geweest! Seffens kijkt ge het schoon er nog af!

Opa:

(*tikje jaloers:*) Het was zeker het zien waard, Jaak?

Jaak:

(*gaat zichtbaar onder de indruk aan de andere kant van de tafel zitten*) Amai!! Dat doet zeer aan mijn ogen! Dat heb ik nog nooit gezien, zo’n schoon en ferm tttt.. tt... ~~t~~etoeage!

Opa:

Tttt... ik dacht dat ge iets anders ging zeggen! Maar juffrouw, hadt ge nu echt verwacht dat Jaak zijn armen vol getoeëerd zouden staan? Awel, dan moet ik u toch zeggen dat Jaak ... (*handgebaar dat ‘schrik hebben’ betekent*)

Jaak:

Wat weet gij daarvan, opa? Het is niet omdat ik zo’n witte armen heb, dat ik geen tatoeages zou hebben om andere, geheime plekken op mijn lijf!

Daisy:

Dat klinkt al interessanter! Maar bewaart dat maar als een verrassing voor als we getrouwd zullen zijn! (*gaat weer aan tafel zitten, benen op tafel*)

Opa:

Ontdek je plekje! (*giet beide glazen weer vol*) Allé, drink nog een borrel! Ik drink ook ene mee! (*als ze alle drie het glas heffen, komt ma weer op*)

Ma:

Dat is hier plezant, zo te zien! (*geeft Daisy een hand*) Ik ben de ma van Jaak. Daisy is de naam, zeker?

Kerkmans:

(*ook weer op, en geeft Daisy ook een hand*) En ik ben Aldelheid Kerkmans! (*wijzend naar Daisy’s benen op tafel*) Kunt ge dat zo hebben, ja?

Daisy:

(*wendt met misselijk gezicht het hoofd af*) Pff!! Nog erger dan de knalpot van mijn Harley Davidson!

Jaak:

(*achter zijn hand pratend tot ma:*) Is die Adelheid nu nog niet vertrokken??

Ma:

(*radeloos*) Haar nonkel komt haar hier ophalen, en zo lang moet ze hier blijven wachten.

Opa:

(tot Jaak en ma:) Geen paniek, laat mij maar efkens doen. Ik regel dat wel. (tot Daisy en Kerkmans:) Dames, ik heb u iets héél belangrijks mee te delen, maar ge moet een beetje geduld hebben. Of hebt ge geen tijd meer?

Kerkmans:

Ik heb toch nik anders te doen als te wachten, totdat nonkel **H**ugo me **H**ier komt af**H**alen.

Daisy:

En ik moet over een uur mijn Harley Davidson voor een groot nazicht naar de garage brengen. *(kijkt op horloge)* Dan kan ik beter hier wachten in plaats van nu naar huis te rijden.

Opa:

Awel, ga dan allebei rustig en braaf op de canapé zitten. En heb nog een beetje geduld.

Daisy:

(ziet dat Kerkmans op de sofa plaatsneemt. Staat dan ook op van haar stoel, en gaat zo ver mogelijk van Kerkmans op de uiterste rand van de sofa zitten. (tot publiek:) Wat een lookgeur! Dat is de laatste keer in mijn leven dat ik cervela met look gegeten heb!

Kerkmans:

Kom **H**ier in 't midden zitten, juffrouw, **H**alfweg de canapé. Ge **H**angt daar zo, op die **H**oek!

Daisy:

(tot publiek:) Daar moet ik iets aan doen! (staat weer op, loopt naar de tafel om haar valhelm te nemen, zet hem op, klapt het 'vensterluik' dicht, en gaat weer op de sofa zitten.)

Jaak:

(tot ma en opa:) We hebben wat in huis gehaald!

Ma:

Ja, vivat een normale verkering zulle! In een donkere cinemazaal op de laatste rij, of op de hooizolder!

Opa:

Stel u voor, Jaak, dat ge zo iets een heel leven lang naast u in bed hebt liggen!

Ma:

Jamaar, ge weet niet hoe numero drie er zal uitzien hé! Zijt maar zeker, dat komt nog allemaal dik in de sjakosj! *(deurbel rinkelt)* Voilà! Daar is ze al! Ik zal eens rap gaan opendoen! *(af)*

Kerkmans:

HéHé! Ze **H**ollen **H**ier maar van **H**ot naar **H**er!

Ma:

(weer op met Aline De Kip) Kom maar binnen, juffrouw. Hier is nog volk genoeg, zoals ge kunt zien. *(kennismaking)* Dat is mijn vader. En met die twee meisjes daar op de canapé kunt ge seffens nog kennismaken. Maar déze hier, dát is de Jaak!

Aline:

Ah, gij zijt Jaak! (*bekeurt hem van kop tot teen*) Nu had ik me feitelijk wel een échte, gezonde boerenjongen voorgesteld! Zo ene van 'geen-woorden-maar-daden'!

Jaak:

Jamaar, veel van zeggen ben ik niet, zulle juffrouw. Ik kan soms een uur aan tafel zitten eten zonder mijn mond open te doen!

Aline:

Ja, want op de boerderij thuis is het van te werken hé! We hebben veel beesten en die moeten gesoigneerd worden hé! Hebt ge hier misschien ook dieren?

Jaak:

(*aarzelend*) Euh ... nee. Alleen soms een muis in huis!

Aline:

Dat geeft niet. Zo iets kan aangeleerd worden. Verleden week nog hebben we een paard bijgekocht.

Jaak:

En hoe gaat het met uw nieuw paard?

Aline:

Dat gâat niet, dat loopt.

Jaak:

Allé, hoe loopt uw nieuw paard dan?

Aline:

Dat gaat! ... Maar koppig dat dat paard is! En lui! Het gaat me toch zo langzaam vooruit!

Jaak:

Is dat paard niet rap genoeg? Maar dààr heb ik een goede remedie tegen! Steek het maar eens een halve ajuin in zijn kont!

Aline:

(*wegwuiwend gebaar*) Dàt heb ik al geprobeerd! En toen liep het in ene keer zó rap ... awel, ik heb toen die andere helft van die ajuin in mijn eigen gat moeten steken, anders had ik het nooit meer ingehaald!

Opa:

Awel Aline, gij staat mij aan zie!

Jaak:

Opa, ze moet mij aantaan, hé! En daarbij, een boerenmens moet altijd heel vroeg opstaan, en dat zie ik niet zo direct niet zitten.

Aline:

Vroeg opstaan? Neenee, daar hebt ge een verkeerd gedacht over, zulle. De boerenstiel is niet meer gelijk vroeger hé. Ik sta eerst op rond vijf uur.

Jaak:

Ma, geef me eerst maar iets te drinken, want nu word ik precies niet goed!

Ma:

(schenkt Jaak borrel in) Ook een jeneverke, juffrouw?

Aline:

Nee, geef mij maar een goeie scheut melk! *(ma af. Tot Jaak:)* Kunt gij koeien melken, Jaak?

Jaak:

Euh ... nee, dat kanik niet, koemelken. Maar ik ben ooit wel een tijd bezig geweest met duivemelken!

Opa:

Het is met het klein dat ge 't moet leren, hé juffrouw!

Jaak:

Een koe, dat heb ik eigenlijk altijd al een curieus beest gevonden. Een koe is feitelijk het tegenovergestelde van een klein baby'ke!

Aline:

Een koe het tegenovergestelde van een klein kinneke?

Jaak:

Ja, want een koe drinkt water en daar komt melk uit. En een klein kinneke drinkt melk, en daar komt water uit!

Aline:

Dat is eigenlijk wel spijtig dat g zo weinig van de boerenstiel afweet. Ik had u nochtans willen testen op uw boeren-kennis, maar *(schudt bedenkelijk het hoofd)* ... dat zal niet nodig zijn.

Ma:

(binnengekomen met glas melk) Testen? Probeer het toch maar, zulle juffrouw, want onze Jaak is wel rap van aannemen.

Opa:

Van aannemen? *(tot publiek, drinkgebaar makend)* En van innnemen ook!

Aline:

(neemt foto's uit handtas) Allé, ik wil een zienof ge misschien toch iets afweet van de boerderij. *(toont foto aan Jaak)* Hoe oud is deze koe, en hoe kunt ge dat weten?

Jaak:

(bekijkt onbegrijpend de foto) Zeg juffrouw Aline, een koe lijkt altijd op een andere koe volgens mij. En dan zou ik nog moeten weten hoe oud zo'n beest is!

Aline:

(trionfantelijk) Deze koe is twéé jaar oud, en dat kunt ge zien aan haar horens!

Jaak:

Oh ja! Nu ge het zegt! Nu zie ik het ook! Die koe is twéé jaar oud, want ze heeft twéé horens!

Aline:

(sorteert zuchtend de foto's in haar hand) Dan zal ik al maar niks meer vragen over varkens. Kijk *(toont foto)*, hier staat mijn vader zaliger nog op temidden van de varkens in de stal. Die met zijn klak op, dat is ons vader!

Opa:

Jaja, het is een stiel apart, dat boerenbedrijf. Neem nu bijvoorbeeld die kunstmatige insinuatie!

Aline:

Het beste zal nog zijn, denk ik, dat ge eens een paar dagen thuis op bezoek komt om de boerderij te bezichtigen. En 's middags kunt ge dan blijven mee-eten. Havermoutvlokken!

Jaak:

Watte?? Havermoutvlokken??

Aline:

Ja, ik moet toch altijd een hele ketel gereedmaken voor de varkens!

Daisy:

(neemt valhelm van hoofd) Zeg, gaat dat gezever over dat boerengedoe hier nog lang duren?

Kerkmans:

A**Ha**! Dat **Heb**t ge goed gezegd! We **Heb**ben nu wel geduld genoeg ge**Had**! *(Daisy zet gauw haar valhelm weer op)*

Opa:

(tot Aline:) Juffrouw Aline De Kip, gaat gij ook eens op de canapé zitten, alstublieft. Want ik heb iets belangrijks te zeggen, en dat geldt voor u alle drie. *(Aline gaat in het midden op sofa zitten)*

Ma:

Dat worden de spannendste minuten uit mijn heel leven, Jaak! Wie van de drie gaat mijn schoondochter worden??

Jaak:

Vraag u liever af: wie van die drie gaat u als schoonmoeder willen!

Opa:

(nervus en handenwrijvend voor de sofa heen en weer lopend) Beste dames alle drie, ieder van u zal nu bij zichzelf denken: wat zit ik hier te doen? Gij zijt ingegaan op een huwelijksadvertentie, dat wil zeggen dat ge eventueel in het huwelijksbootje zou willen stappen met mijn kleinzoon Jaak ...

Kerkmans+Daisy+Aline:

(in koor, elkaar verbaasd aankijkend) Wablieft? Gij ook?

Opa:

Inderdaad, dames, op onze Jaak zijn huwelijksvraag kwamen drie antwoorden.

Kerkmans:

Maar **Hoe** is het dan in Gods**He**renaam mogelijk dat wij alle drie op **He**tzelfde moment naar **Hier** moesten komen??

Daisy:

(neemt valhelm op, terwijl Aline misselijk gezicht trekt) Zeg alstublieft, laat mij nu vragen stellen, en houd gij vooral uw uitlaatklep toe!

Opa:

Ge zijt niét alle drie gelijk naar hier ontboden, maar door toevallige omstandigheden is juffrouw Kerkmans en juffrouw Daisy niét op tijd vertrokken. En dat is de reden waarom dat gij hier alle drie op een rij zit!

Ma:

Strikt genomen is dat niet slecht, hé Jaak, nu kunt ge doen gelijk in die reclameblaadjes altijd staat: "Kijk en vergelijk"!

Daisy:

Maar er ging iets belangrijks verteld worden tegen ons. Awel, ik wacht!

Aline:

Ik wacht ook!

Kerkmans:

En ... *(eer ze verder kan praten, legt Daisy vliegensvug haar hand op de mond van Kerkmans)*

Daisy:

Oef! Dat was op 't nipperke!

Opa:

Natùrlijk hebik iets belangrijks te zeggen. Wie gaat trouwen, doet dat om twee redenen. Ofwel is het hierom *(legt hand op zijn hart)*, ofwel hierom *(wijst naar zijn voorhoofd)*. Uit liefde dus, of omdat ge uw verstand laat werken. Als het uit liefde is, dan is het iets tussen u en Jaak. Dàn ben ik uitgepraat.

Aline:

(met bedenkelijk gezicht) Ge bedoelt of het nu al tussen mij en Jaak de grote liefde is?

Kerkmans:

Volgens mij ... *(Daisy legt weer hand op haar mond)*

Daisy:

Maar ge kunt ook trouwen met uw verstand!

Opa:

Verstandshuwelijken, ja! Dat wil zeggen dat ge gewoon een bepaalde reden hebt om met iemand te trouwen. *(tot Kerkmans)* Juffrouw Kerkmans, gij wilt een man omdat het er nooit van gekomen was omwille van uw vader, die verzorgd moest worden. Juist of niet?

Daisy:

(tot Kerkmans die net wou gaan antwoorden:) Niks zeggen! Knik gewoon ja of schud gewoon nee! *(Kerkmans knikt 'ja')*

Opa:

En gij, juffrouw Daisy, gij zou willen trouwen om een vaste partner te hebben als ge gaat rondcrossen met uw Harley Davidson.

Daisy:

(*grinnikend:*) Eigenlijk toch wel voor méér als dat, zulle. Maar in principe hebt ge gelijk.

Opa:

En gij, juffrouw de boerin, gij zoekt niks meer of minder als een goeie werkman voor op uw boerderij.

Aline:

Een écht goeie, hé! De grote liefde kan dan later nog wel volgen. Op de hooizolder bijvoorbeeld.

Opa:

Luister, ik heb het volgende voorstel. Alle drie gaat ge nu in de keuken hiernaast beraadslagen. Ge vecht het onderling maar uit wie onze Jaak wil of niét wil. En als ge een beslissing getroffen hebt, dan komt ge terug binnen, en dan zullen we zien hoe het verder moet.

Daisy:

Okee, voor mij is het goed. We hebben voorlopig toch niks te doen als te wachten.
(*staat op uit sofa*)

Aline:

Ik ga mee voor de beraadslaging. (*staat ook op, en neemt Kerkmans bij de arm*) Komt gij ook maar mee naar de keuken. (*tot ma, wijzend naar Kerkmans, terwijl ze alle drie afgaan:*) Inhet geval dat zij ook iets zou willen zeggen: daar kan in de keuken toch wel een venster opengezet worden, hoop ik? (*ma knikt bevestigend, de drie meisjes af.*)

Ma:

(*boos tot Jaak:*) Zie dat daar zitten! Kuist of ge in uw broek gedaan hebt! Ge zijt zeker vergeten wat daar van afhangt?? (*met nadruk:*) Twin-tig mil-joen eu-ro!!

Opa:

En ik mijne nikkel hier maar afdraaien! Precies of dat ik wilde trouwen!

Ma:

Ge hebt dat héél goed gedaan, vader. Want als ge erbij verteld hadt dat er een pak miljoenen te verdienen waren, dan zouden ze alle drie wel ja gezegd hebben!

Opa:

(*trots*) Natuurlijk! Als er seffens eenuit de keuken komt die de grote stap wil wagen met onze Jaak, dan weten we al zeker dat ze dat niet voor het geld doet.

Ma:

En als dan de andere twee naar huis zijn, dan vertellen we àlles, en (*trionfantelijk:*) dan komen al onze dromen uit: Jaak eindelijk getrouwd, én ... schàtrijk!! (*slaat moedeloos op zijn stoel zittende Jaak op de rug*) Hé!! Zombie!! Hebt ge gehoord wat ik gezegd heb? (*deurbel rinkelt*) Amai! De bel!

Opa:

Toch geen vierde kandidaat zeker? Ik zal eens gaan opendoen. (*af*)

Jaak:

(*droogjes*) In de keuken staan vier stoelen, dus ...

Ma:

Och!! Ons menneke kan nog klappen! Hij hééft zijn tong dus nog!

(Opa op, gevolgd door notaris Kriek)

Opa:

Zie eens wie ik bij heb! Notaris Kriek! *(tot Kriek:)* Ga zitten, ga zitten! Ook een jeneverke? Of liever een kommeke melk?

Kriek:

(gaat aan tafel zitten) Nee, dank u. Ik kom met héél belangrijk nieuws in verband met de trouwaffaire.

Jaak:

(hoopvol:) Ge komt zeggen zeker dat dat van die twintig miljoen en die miss Peeflower, dat dat allemaal maar om te lachen was zeker?

Kriek:

(hoofdschuddend) Het is niet om mee te lachen ...

Opa:

Die miss Peeflower is zeker zelf getrouwd ondertussen? *(Kriek schudt hoofd)*

Ma:

Of is ze niet meer bij die speciale kerk? *(Kriek knikt uitdrukkelijk ja)*

Jaak:

Misschien komt ge zeggen dat ik tién jaar tijd krijg om een lief te zoeken? *(Kriek schudt hoofd)*

Ma:

(ongeduldig) Allé, zeg het dan, meneer Geus!

Kriek:

Kriek is de naam, mevrouw. Kriek! *(schraapt plechtig de keel)* Ik ben nogmaals speciaal vanuit Brussel naar hier gekomen, omdat mijn cliënte, miss Peeflower, haar condities nogal drastisch gewijzigd heeft.

Ma:

Wacht even voordat ge verder praat, meneer Lambik! *(loopt nar de keukendeur en draait ze op slot.)* Voilà, deur op slot. Familiezaken zijn alleen voor de familie bestemd, en niet voor eventueel-toekomstige familie. Allé, klap nu maar verder!

Kriek:

Ik had dus miss Peeflower ge-emaild dat ik haar boodschap aan u had overgemaakt, met de belofte van die twintig miljoen. Maar toen bleek dat ik haar opdracht niet helemaal correct begrepen had.

Jaak:

(blij-verrast) Ziet ge wel! Allemaal moeite voor niks geweest! Daar was niks van waar, van die twintig miljoen!

Kriek:

Inderdaad, meneer Jaak, ik had het verkeerd begrepen van die twintig miljoen. U krijgt namelijk dat fortuin niet àls u trouwt, maar zo dikwijls als u trouwt!

Jaak:

Zo dikwijls als ik trouw??? Dat versta ik niet!

Opa:

(spottend:) Het is nog te veel dat hij éne keer moet trouwen!

(Er wordt heftig op de keukendeur gebonkt.)

Daisy:

(luid schreeuwend:) Laat ons hier uit!! We kunnen niet buiten!

Opa:

(loopt tot bij de deur en roept richting opgesloten meisjes:) Het lot van de deur is kapot! Nog efkens geduld!

Ma:

Allé meneer Hoegaarden, doe maar verder met uw uitleg. We hebben geen tijd te verliezen!

Kriek:

Het komt kort samengevat hier op neer: in die kerk, waar miss Peeflower lid van is, wordt zoals in veel andere sekten, veelwijverij toegestaan.

Jaak:

(met pijnlijke grimas:) Veelwijverij!! Een nachtmerrie!

Kriek:

(onverstoorbaar) Dat betekent voor u in de praktijk, meneer Jaak, dat u verschillende kerenmzg trouwen, zonder – en nu komt het! – zonder verplichting van samenwonen!!

Opa:

Dat is dus gewoon trouwen voor de vorm?!

Ma:

Maar wat heeft dat allemaal te maken met die twintig miljoen?

Kriek:

Wel ... nu komen we bij het moment suprême! Miss Peeflower schenkt u namelijk twintig miljoen ... per keer dat u trouwt!!

Jaak:

Twintig miljoen per trouw?? ... Maar dan heb ik in de keuken voor zestig miljoen merchandise zitten!!

Kriek:

(gaat steeds door op droog-ambtelijke toon:) Eén beperking blijft: de trouwplechtigheid of –plechtigheden moeten in ieder geval voltrokken zijn tegen uiterlijk *(dezelfde datum als vermeld midden pagina 7)*.

Ma:

Dan hebben we nog twee weken tijd! Voor drie bruiloften!

Opa:

Als die drie trezebezen in de keuken willen trouwen! Dar ben ik niet zeker van!

Kriek:

Als ik het goed begrijp, zijn er drie trouwlustige dames hier aanwezig?

Aline:

(op keukendeur bonzend) We willen hieruit!! En spoed u wat, want ik moet de koeien nog gaan melken!

Ma:

Ja, er zijn toevallig drie meiskes in de keuken die met onze Jaak misschien zouden willen trouwen, meneer Palm!

Kriek:

Dan stel ik het volgende voor, meneer Jaak: zeg tegen die drie dames dat, als ze met u willen trouwen op (datum), dat ze dan na de plechtigheid elk één miljoen euro krijgen en terug naar huis kunnen gaan! Zij zijn er goed mee – gemakkelijk verdiend geld – en vn elke twintig miljoen kunt u toch gemakkelijk één schamel miljoentje missen, nietwaar?

Ma:

Dat is nog geen slecht gedacht, meneer Trappist! Gij zijt nog niet zo stom als dat ge eruitziet!

Daisy:

(luid op deur bonkend) Gat dat nog lang duren eerdat die deur opengaat?

Opa:

Meneer de notaris, we gaan rap weten of die dames gaan toehappen. Maar dan moet gij efkens meewerken.

Kriek:

Jamaar, ik moet die dame toch niet ten huwelijk vragen?!

Opa:

Neenee, ge verstaat het niet. Doe uw jas eens uit!

Kriek:

(staat op, onbegrijpend) Ik? Mijn jas uitdoen?

Opa:

(neemt stofjas uit kst of van kapstok) Trek dat aan! Ge moet efkens slotenmaker spelen! Om het echt te maken! Anders gaan die meiskes heel wantrouwig worden.

Ma:

Dat is waar ook! Als ze zien dat het slot van die deur niet écht kapot was, dan geloven ze dat van dat miljoen al zeker niet!

Kriek:

(node van jas wisselend) Maar ik kàn geen sloten repareren!

Opa:

(duwt de notaris naar de deur toe) Allé vooruit! Draai die sleutel om! Dàt kunt ge toch wel zeker! *(notaris doet het, waarna hij bijna omvergelopen wordt door de drie dames, die met luid kabaal en veel protest weer opkomen.)*

Ma:

(tot notaris:) Merci hé, meneer de slotenmaker. Al maar goed dat er nog bekwame vakmannen bestaan hé!

Kerkmans:

(staat vlak naast notaris) **Ha**, gij zijt de **H**eld, die ons uit onze **H**achelijke positie ge**Ha**ald **H**ebt!

Kriek:

(met misselijk gezicht weer van jas verwisselend, tot ma:) Liggen er in uw keuken misschien rotte eieren te stinken, mevrouw?

Opa:

(tot de drie dames:) Beste dames, excuseer voor deze kleine storing. Wilt ge nog eens de goedheid hebben om weer op de canapé te gaan zitten?

Aline:

Heel even maar zulle. *(tikt op haar horloge)* Mijn koebeesten wachten!

Daisy:

En mijn garagist ook! *(gaan alle drie weer op canapé zitten)*

Kriek:

(geeft iedereen de hand) Ik moet vertrekken, want Brussel is nog een eind rijden. Hou me in elk geval op de hoogte van de toestand.

Ma:

Dat zullen we zeker doen, meneer Duvel! *(Kriek af)*

Daisy:

Amai, een slotenmaker uit Brussel!? En die was zo rap hier? Is die misschien met het vliegtuig gekomen?

Opa:

Jaak, nu is het uwen toer hé! Want gelijk meneer Kriek het zei: nu komt het ‘moment de la crème’!

Aline:

Ge moet geen moeite doen met iets te willen uitleggen, want ik mag zeggen in naam van ons alle drie: we zijn niét van plan om met Jaak te trouwen!

Daisy:

Dat klinkt cru, want ik had de indruk dat Jaak heel gaarne wilde trouwen, maar ons antwoord is: njèt! *(Kerkmans schudt eensgezind het hoofd)*

Opa:

(geeft Jaak een por in de rug) En toch moet ge uw voorstel doen, Jaak.

Jaak:

(rond de tafel ijsberend, terwijl de dames hem vanop de sofa toehoren) Beste Adelheid, Daisy, Aline. Luister goed naar mijn vertelselke. Binnen laat ons zeggen een dag of tien trouw ik, Jaak, met ... u alle drie!! Niet tegelijkertijd, maar achtereenvolgens! Als de plechtigheid afgelopen is, krijgt ge elk van u één miljoen euro, én ... dan moogt ge opnieuw als een vrije vogel naar huis vliegen!

Aline:

Dat is een plezant vertelselke! Wij krijgen één miljoen om voor de vorm met u te trouwen, en dan mogen we naar huis gaan precies of er niks gebeurd was?!

Daisy:

Dat is geleden van in de kakschool dat ik nog zo'n schoon vertelselke gehoord heb!
(*Kerkmans knikt bevestigend*)

Jaak:

Awel, luister goed: dat is geen vertelselke! Dat is de pure waarheid! (*spreidt zijn armen wijd open richting dames*) Trouw met mij, en ge krijgt alle drie één miljoen!

Opa:

(*terwijl de drie elkaar overbluft aankijken*) Maar ja, Jaak, ge hebt toch ook gehoord dat ze niet met u willen trouwen!

(*de drie dames springen gelijktijdig uit de sofa*)

Daisy+Kerkmans+Aline:

Jawel! Jawel!!

Daisy:

Ik heb me ineens bedacht! Oh Jaakske, ik zie u toch zo gaarne!

Kerkmans+Aline:

Ik ook! Ik ook!

(*alle drie vliegen ze op Jaak af, omhelzen en kussen hem tegelijk, zodat hij 'bezwijkend' onder al die vrouwelijke hartstocht, op de sofa neervalt.*)

Jaak:

Amai, ik val flauw! Ik ben één meiske nog niet gewend, en nu drie ineens!! (*valt bewusteloos neer op de sofa*)

Ma:

(*paniekerig*;) Een dokter! Een ambulance! De 100!

Kerkmans:

Niks te **H**onderd! Ik **H**eb een cursus **EHBO** gevolgd! Alleman aan de kant! **H**ier **H**elpt alleen mond-aan-mond adem**H**aling! (*maakt aanstalten om met geopende mond aan de kunstmatige ademhaling te beginnen.*)

Jaak:

(*veert ineens recht bij het naderende 'gevaar'*) Alstublieft hé zeg!! Ik ben al genezen!!
(*rent weg, achterna gestaard door de anderen.*)

**DOEK DICHT
PAUZE**

DEEL 3

(De woonkamer is omgevormd tot een 'trouwkapel': de sofa is verdwenen; de tafel is aan de ene kant geschoven, en aan de andere kant staat een videocamera op een statief, de lens gericht op twee kerkstoelen (of houten knielbank) in het midden van het podium. Eventueel nog andere bruiloft-ornamenten aan de muren, slingers bijv.) Opa staat alleen op het podium in donkere broek en wit hemd. Frult wat, via een handspiegeltje, aan zijn vlinderdas.)

Opa:

(zingt welgemutst:) "Zit m'n jasje goed - zit m'n dasje goed - vader gaat op stap" ... De grote dag vandaag! Niet één, maar drie trouwpartijen vlak achtereen! Drie trouwpartijen op één dag, dat zijn er meer dan tegenwoordig op een maand hier in (plaats van opvoering)! En als opa van de drievoudige bruidegom wil ik me bij zo'n gelegenheid niet laten kennen hé! *(deurbel rinkelt)* Wie zou dat al zijn? Onze Jaak is dat gehuurd trouwkostuum halen, en ons Elza is naar de coiffeuse. *(deurbel rinkelt opnieuw, ditmaal dringender)* Jaja, ik kom al! *(af en weer op met notaris Kriek)* Ga zitten, meneer de notaris.

Kriek:

(in paniek): Neenee, nu niet. Ik heb geen tijd te verliezen. Hebt gij boven ergens een kamer vrij?

Opa:

(onbegrijpend) Een kamer? Boven? Een kamer om te ... euh ... om te kameren?

Kriek:

Om te logeren, tiens! Hebt ge een logeerkamer of hebt ge er geen?

Opa:

Euh ... nee ... misschien ... ja ... jawel eigenlijk feitelijk. Daar staat boven nog een kamer leeg, de trap op, eerste deur links.

Kriek:

Okee, meer moet ik voorlopig niet weten. *(haast zich naar de deur, van waaruit men hem hoort roepen:)* Okay miss, your room is upstairs,, the fitst door on your left side. Everything is allright! *(weer op)*

Opa:

Wilt gij altublieft eens uitleggen wat hier allemaal gaande is, meneer Kriek?

Kriek:

(laat zich op een stoel neervallen, en wist het zweet met zakdoek het zweet van zijn voorhoofd) Amai! Zo'n toestanden, dat is een verkorting van mijn leven!

Opa:

Jamaar, tegen wie waart ge daar in de gang aan 't praten? In het Engels nog wel!

Kriek:

Tegen miss Peeflower!

Opa:

(mond valt open van verbazing) Wablieft?! Miss Pisbloem?! Is die hiér??

Kriek:

In de logeerkamer, ja. Als ge gekalmeerd zijt, zal ik het uitleggen.

Opa:

Gekalmeerd? Zie maar dat gij gekalmeerd zijt! *(houdt handspiegeltje voor het gezicht van Kriek)* Kijk zelf maar, uw gezicht staat stijf van de zenuwen!

Kriek:

Wel, het zit zo. Ik stond deze morgen klaar om naar hier te vertrekken, om dus de drie trouwpartijen wettelijk te laten verlopen, toen kreeg ik een telefoon van miss Peeflower.

Opa:

Vanuit Amerika?

Kriek:

Vanuit Zaventem! Miss Peeflower was van gedacht veranderd, en ze wil nu zélf met Jaak trouwen!

Opa:

(gaat verbouwereerd op de andere stoel zitten) Adieu al die miljoenen!

Kriek:

Bijlange niet! Laat mij uitpraten. Miss Peeflower gaat hier seffens met Jaak trouwen omdat ze – zegt ze – de huwelijke staat zélf eens wil meemaken. Valt het mee, dan blijft ze hier in België. Slaat het tegen, dan kan ze nog altijd terug naar Amerika vertrekken.

Opa:

Maar al die miljoenen dan? Die vertrekken dan ook mee terug naar Amerika zeker!

Kriek:

(geduldig) Maar nee! Ik heb haar gezegd dat Jaak al drie kandidaat-bruidjes gevonden had, en dat ze eigenlijk twintig miljoen per trouwpartij beloofd had.

Opa:

(moedeloos zuchtend) Maar dat gaat nu allemaal niet door.

Kriek:

(nu korzellig) Maar jawél!! Jaak ontvangt zijn twintig miljoen per trouwpartij, én die drie bruidjes mogen elk één miljoen daarvan hebben. Dat blijft, zoals afgesproken. Maaar ... die drie meisjes gaan na de plechtigheid naar huis, en miss Peeflower blijft hier als wettelijke vrouw van Jaak. Tenminste toch voor een bepaalde periode. Een proefperiode.

Opa:

Een proefperiode? Dat is zoals met een auto die ge wilt kopen. Daar wilt ge ook eerst eens mee rijden!

Kriek:

Ik vind het eigenlijk een prachtig systeem. Dat hadden veel getrouwde mensen willen hebben, achteraf bezien, zo'n proefperiode!

Opa:

Dat is waar. Als ge trouwt is het daarna alles of niks. En tegenwoordig is het dikwijls niks!

Kriek:

Jaak trouwt met miss Peeflower, en dan volgt er een proefperiode. Maar Jaak moet er natuurlijk zelf akkoord mee gaan.

Opa:

Daar twijfel ik sterk aan. Het is Jaak tenslotte niet te doen om het wijf, maar om de poen!

Kriek:

Miss Peeflower is zich in alle geval op de logeerkamer al aan 't klaarmaken. Ik zag dat ze een chique bruidsjurk bij had!

Opa:

(naar videocamera wijzend) En was die videocamera nu echt nodig?

Kriek:

Natuurlijk! Die godsdienstige sekte van miss Peeflower verliest nu eigenlijk een hele hoop geld, en daarom eist die kerk een video-opname als bewijsstuk dat die trouwpartijen inderdaad hebben plaatsgehad!

Opa:

(gaat dichterbij, en kijkt wantrouwig naar de lens) Ik vind dat nog griezeliger als die spreuk vroeger in huis *(doet een oog dicht, en houdt duim en wijsvinger rond het andere oog)* "God ziet mij, hier vloekt men niet"!

Kriek:

(rondkijkend) En voor de rest is dat hier prima in orde gebracht, moet ik zeggen. Het is hier juist een trouwkapel nu.

Opa:

We moesten het zo wel doen. We kunnen deze klucht toch moeilijk in een echte kerk opvoeren, hé meneer Kriek!

Kriek:

Een klucht? Maar dan wel een klucht waar veel geld mee gemoeid is.

Opa:

Als de Jaak mar akkoord gaat met uw nieuw voorstel.

(Jaak komt binnen, als bruidegom uitgedost: jacquet of slipjas, buishoed, bloem in knoopsgat.)

Jaak:

Hallo! Hoe vindt ge mij?

Opa:

Ge ziet er juist zo een circusdirecteur uit!

Jaak:

Lach er maar mee, opa! Voor u staat een toekomstige multi-miljonair!

Kriek:

Die notabene getrouwd is met een rasechte Amerikaanse madame!

Jaak:

Allé, meneer Kriek, waar haalt ge dat nu uit?? Ik trouw voor de schijn wel met drie meiskes, maar dat zijn rasechte Vlààmse!

Kriek:

(plechtig) Meneer Jaak, ik heb groot nieuws voor u. Ga hier even op die stoel zitten, dan kunt ge al niet omvallen van 't verschieten.

Jaak:

(gaat onbegrijpend zitten) Maar ... wat is er aan de hand?

Kriek:

Hier boven in de logeerkamer is er iemand zich aan 't klaarmaken om seffens als bruidje met u in de echt te worden verbonden.

Jaak:

Iemand? Drié iemanden zeker! Dat is toch zo allemaal afgesproken?

Kriek:

Natuurlijk, natuurlijk. Ge trouwt eerst drie keren, en dan nog een viérde keer. Met die 'iemand' hierboven in de logeerkamer!

Jaak:

Ah zo! In plaats van drie keren, moet ik viér keren trouwen! Als het dat maar is! Het brengt op, én ik blijf toch vrijgezel! Wat moet een mens nog meer hebben?

Kriek:

Ja ja, maar ... die 'iemand' in de logeerkamer wil met u trouwen én echt bij u blijven!

Jaak:

(veert op) Alles, maar dat niet hé!! Die vierde moet het reglement maar volgen gelijk alleman!

Opa:

Maar weet ge wel wie numero vier is, daar in de logeerkamer? ... Miss Pisbloem!!

Kriek:

En die wil niet alleen nu ook met u trouwen, maar ook bij u blijven! Dan zijt ge niet gewoon rijk, maar stinkend-schàtrijk!

Jaak:

Dat kan me niet schelen!! Schatrijk is al genoeg voor mij! En of dat het nu miss Pisbloem is of Angela Jolie of Julia Roberts ... seffens mag hier neven mij op deze stoel komen zitten wie wil, maar neven mij in 't bed wil ik niemand!!

Kriek:

Maar miss Peeflower ...

Jaak:

... kan de pot op!

Opa:

Awel meneer Kriek, als dat zo zit, en als die miss Pisbloem toch alleen maar wil trouwen om de huwelijks staat eens meegemaakt te hebben, dan wil ik met haar trouwen!

Jaak:

Opa!!! Gij trouwen!! Met die miss Pisbloem!! Zijt ge nu helemaal zot geworden??

Opa:

Niet zotter als gij! Trouwt gij maar eerst met die drie meiskes, en dan is het mijn toer! Dat valt meer voor, hé, dat een weduwnaar hertrouwt! En daarbij, dan zijt gij rijk, én ik zelf ook!

Kriek:

Dat vind ik een goed voorstel! Ik ga het direct voorleggen aan miss Peeflower! (af)

Jaak:

Opa, hebt ge wel goed nagedacht? Neem nu dat die miss Pisbloem akkoord gaat, en dat ze met u trouwt. Ge zijt dan wel rijk, maar weegt dat op tegen wat ge naast u in 't bed krijgt?

Opa:

Ah zo! Gij denkt dat die miss Pisbloem zo'n oud, lelijk scharminkel is?

Jaak:

Dat kunt ge toch wel denken, hé! Nooit getrouwd en schatrijk ... dat kan het alleen maar zo'n ouwe, lelijke knook zijn, die nooit een vent heeft kunnen krijgen. Maar niet met mij, hé!

Opa:

Precies ofdat die drie posturen waar gij mee gaat trouwen, zo'n beauty's zijn!

Jaak:

Ten eerste zijn die nog redelijk jong, en ten tweede en dat vooral: na de trouwplechtigheid gaan ze weer naar huis, en ik ben er van af! Maar gij krijgt die ouwe, mottige miss Pisbloem bij u in 't bed! Smakelijk!

Opa:

En toch doe ik het! Ik laat me niet commanderen door zo'n snotbel gelijk gij!

(Kriek komt handenwrijvend weer op.)

Kriek:

Het is in orde! (tot opa:) Mijn cliënte, miss Peeflower, wil de grote stap met u wagen! Proficiat op voorhand al! (geeft opa een hand. Tot Jaak:) Spijtig voor u dat ge zelf niet wilde. Voor haar maakt het niks uit met wie ze trouwt, het gaat haar alleen maar om het avontuur en de sensatie!

Opa:

Dan ga ik me diect klaarmaken! (tot Jaak:) Uw pitteleer mag ik wel eens leren als het zo ver is, hé? (loopt naar de deur) En ik mag ook niet vergeten wat eau-de-cologne, en deodorant, en Chanel numero 5 onder mijn armen te spuiten!

Jaak:

(spottend) Alleen onder uw armen, opa?

Opa:

(met de deurklink al in de hand) Onderandere! Onderandere! *(af)*

Jaak:

Ze zeggen dikwijls van het 'oud zot'! ... *(kijkt op horloge)* Amai, het wordt tijd dat ik me ga prepareren. *(tot Kriek)* Kom me maar verwittigen als de officiële ceremonie gaat starten, hé meneer Kriek. *(af)*

Kriek:

Wat een gedoe! Eigenlijk nog een geluk dat dat allemaal gaat opgenomen worden door die videocamera. Ik zal 'm al maar in gang zetten, op de automatische piloot. *(‘regelt’ de camera met knopjes en lens als ma binnenkomt.)* Voilà, de camera loopt.

Ma:

Ah, ik ben juist op tijd om mij in volle glorie te filmen! *(paradeert met allerlei gracieuze bewegingen zoals een fotomodel, voor de lens)* Ziehier de moeder van de schatrijke bruidegom!

Kriek:

En de dochter van de schatrijke bruidegom!

Ma:

De dochter?? Dat versta ik niet.

Kriek:

Dat zal een grote verrassing zijn! Wait and see! En nu moet ik nog wat paperassen in orde gaan brengen. Enne ... blijf van de camera af, hé. Die is vanaf nu alles aan 't filmen! *(af)*

Ma:

Wat een dag! En zie mij eens, met dat kleedje van Choco Chanel! Die hoed komt wel uit de Wibra, maar dat staat er niet op te lezen hé!

(Bakker komt op, in hetzelfde plunje van deel 1. Ditmaal geen brood onder de arm, maar wel enkele taarten.)

Bakker:

Een goeiedag, Elza! Is er hier iets te doen, dat ik vandaag vlaai moet leveren?

Ma:

Dat weet jij goed genoeg, bakker. Hoe zou anders het hele dorp roddelen over wat hier vandaag te doen is, als jij het niet overal waart gaan voortbrabbelen?

Bakker:

Waar moet ik de vlaaien neerleggen? Hier staat vandaag alles zo overhoop??

Ma:

Leg ze daar maar op de kast. Ik zal morgen wel betalen. Mijn kop staat er nu niet naar om te lameren.

Bakker:

Ge hebt me gaarne buiten zeker? Juist nu er iets te zien gaat zijn! *(wijst naar camera)* Zelfs de televisie is hier! *(gaat met gezicht vlak voor de lens staan, en wuift. In A.N.:)* Dag beste kijkers in de huiskamer!

Ma:

Bakker, doe nu niet onnozel! Hier gaan serieuze dingen gebeuren!

Bakker:

(gaat op stoel zitten) En wié, als ik vragen mag, gaat die huwelijken hier inzegenen? Als ik het goed begrepen heb, is die madame uit Amerika toch van een ander geloof?

Ma:

Ge bedoelt miss Pisbloem? Awel, dat is simpel. In de regels van die Amerikaanse kerk staat dat een huwelijk in het buitenland, buiten Amerika dus, mag ingewijd worden door een priester van de plaatselijke kerk.

Bakker:

Wablieft? Gij wilt toch niet beweren dat onze pastoor seffens naar hier komt om een koppel te trouwen? En dan nog wel drie koppels! Met éne bruidegom!

Ma:

Onze pastoor van het dorp hier heeft geweigerd. Ik kan het feitelijk verstaan zulle. Maar ik heb voor een oplossing gezorgd. Nonkel Modest!

Bakker:

Modest? Die pater? De broer van uw vader??

Ma:

Juist! Die zit wel in een streng klooster, maar ze hebben daar nu een nieuw reglement, dat ze éne keer per jaar een familielied mogen bezoeken.

Bakker:

Ah zo! Die pater Modest komt seffens hier die huwelijken inzegenen! En zijt ge zeker dat die mens dat wel wil doen?

Ma:

Ik hoop het! Want anders vallen al onze plannen in het water!

Bakker:

De plannen in het water, en de miljoenen ook in het water! *(lacht)*

Ma:

(wijst naar kast) En al die vlaaien ook in het water dan! *(bakker stopt plots met lachen. Deurbel rinkelt.)* Hopelijk is dat pater Modest! *(af. Bakker trekt gekke snuiten voor de cameralens. Ma weer op gevolgd door pater Modest in witte of bruine pij.)* Kom maar binnen, nonkel Modest! Ge ziet, bakker, als ge van de duivel spreekt, ziet ge zijn staart!

Bakker:

(geeft pater een hand) Ah, gij zijt die pater Modest met die schoon almanakken aan de muur!

Ma:

Ga maar zitten, nonkel. Moet ge eens niet drinken? Een goed jeneverke?

Modest:

Awel Elza, dat wil ik wel. Dat is eenenveertig jaar geleden dat ik nog jenever gedronken heb. Toen was ik nog novice.

Bakker:

Ne vis? Zijt gij ooit ne vis geweest, pater? Snoek of kabeljauw?

Ma:

(geeft Modest een borrelglas en giet hem een jenever in) Zo zie, nonkel, een jeneverke! Laat het u smaken, na eenenveertig jaar!

Modest:

(drinkt borrel in een teug leeg) Hmm ... toch nogal iets anders als die goedkope miswijn. Dat stijgt al naar mijne kop!

Bakker:

(fluisterend tot ma:) Dan is het nu de moment om het hem te vragen, Elza!

Elza:

(aarzeland) Nonkel ... euh ... ik zou eens iets willen vragen ... Ik heb dringend een priester nodig ...

Bakker:

... hârd nodig!

Elza:

Zwijg gij! Euh ... ik zou gaarne hebben dat gij ... euh ...

Modest:

Dat ik wat? De biecht hoor?

Ma:

Nee, het gaat over een ander sacrament ... Zoudt gij ... een huwelijk willen inzegenen?

Bakker:

Drie huwelijken eigenlijk!

Ma:

Bakker, moei u er niet mee!

Modest:

Wabliéft?? Drié huwelijken nog wel? ... *(fronst nadenkend het voorhoofd)* ... Ja, waarom niet? En wanneer moet dat gebeuren?

Ma:

Nù! Binnen een paar minuten!

Modest:

Zo rap al!? *(staat op)* Ja, dan moeten we cito presto naar de parochiekerk vertrekken.

Ma:

(duwt hem terug op stoel) Blijf maar zitten! Die huwelijken gaan hiér door!

Bakker:

Ja, dat is de laatste nieuw mode, hé pater. Trouwen in huis!

Modest:

Eigenaardig! Vroeger werd er toch altijd in de kerk getrouwd?

Bakker:

Vroéger, ja! Maar gij zit al meer als veertig jaar achter de muren van het klooster!
Dat is tegenwoordig allemaal veranderd zulle!

Ma:

Vooruit nonkel, drink nog een drupke! (*giet glas vol*)

Modest:

(*drinkt borrel weer ineens leeg*) Ach zo, de dag van vandaag trouwen ze in huis! ... En wie zijn de gelukkigen die ik in de echt mag verbinden?

Ma:

Dat zijn achtereenvolgens Adelheid Kerkmans met Jaak, Daisy met Jaak, en Aline met Jaak.

Modest:

Dat is ook toevallig hé, dat die drie bruidegommen alle drie Jaak heten!

Ma:

Jamaar, het gaat iedere keer over dezelfde Jaak, zulle nonkel. Onze Jaak! Mijn zoon!
Uw achterneef!

Bakker:

Jaja, meneer de pater, de Jaak trouwt drie keren! Elke keer met een ander meisje!

Modest:

(*kijkt stomverbaasd*) Eén man die met drie meisjes trouwt?! Is dat ook de laatste nieuwe mode??

(*gelijktijdig:*) **Bakker:** Nee! **Ma:** Ja!

Ma:

Jaja, jawel ... dat is de allerlaatste nieuwe mode! Hé bakker? Allé, zeg dan ook eens iets! Bemoei u er dan ook eens mee!

Modest:

Elza, al zijt ge nu nog duizend keren mijn nicht, en Jaak mijn achterneef, die drie huwelijken inzegenen, dat doe ik niét!

Bakker:

(*staat nu op, neemt fles uit ma's hand en giet de pater weer een borrel in*) Allé vooruit, meneer de pater, drinkt nog eens! 't Is dorstig weer buiten!

Modest:

(*alsmaar zatter wordend*) Al giet ge me nog twintig borrels uit, meneer de bakker, ik zegen die onkristelijke huelijken niet in! (*drinkt borrel uit*)

Bakker:

Ook goed, ook goed. We maken daar geen ambras over. (*doet achter de rug van de pater teken naar Elza dat ze moet zwijgen en dat ze met hem naar de deur moet gaan*) Vooruit Elza, wijs uwe nonkel-pater eens de weg naar zijn logeerkamer. Zo een trouw, dat is geen ruzie waard, hé meneer de pater! (*hangt gauw zakdoek voor de lens van de camera.*)

Modest:

(staat op en volgt ma op wankende benen naar de deur) Dat zijn wijze woorden, mijn zoon. Ik heb inderdaad wat behoefte aan rust.

(De bakker volgt de pater met de jeneverfles in de hand. Als de pater net doorheen de deur is, ziet het publiek nog net hoe de bakker de fles in de hoogte steekt,, om daarmee de pater op het hoofd te slaan. Geluid van scherven in de zaal hoorbaar. Terug op met kapotte jeneverfles in de hand.)

Bakker:

Voilà, hier moesten paardemiddelen gebruikt worden!

Ma:

(ook weer op, met verschrikt hoofd in de handen) Maar bakker toch!! Wat hebt ge nu gedaan! Al onze plannen in duigen!

Bakker:

Maar nee, Elza! Ik heb uw plannen juist geréd! Ik zal pater spelen en die drie huwelijken inzegenen!

Ma:

Gaat dat wel gaan, bakker?

Bakker:

Dat is zeker! Mij kennen ze in Amerika toch niet, als ze daar deze film gaan bekijken!

Ma:

Tja! ... Daar zal niks anders opzitten als we aan al die miljoenen willen geraken!

Bakker:

Ik ga me klaarmaken. Neem de zakdoek maar van die camera af. De korte technische storing is voorbij, moeten ze dan maar denken!

Ma:

Bakker, ik weet niet hoe ik u moet bedanken!

Bakker:

Mij bedanken? Niks zo gemakkelijk, als ge straks al die miljoenen hebt! *(af)*

Ma:

Ik ben soms razend op de bakker, met zijn gezever, maar nu moet ik hem toch bewonderen. In het vervolg zal ik al eens een vlaai meer kopen.

Jaak:

(komt ongeduldig op) Allé ma, duurt dat nog lang eerdat we kunnen beginnen? Of is de pater nog niet hier?

Ma:

Nee ... euh .. ja, die is hier. Hij is zich juist aan 't klaarmaken voor de ceremonie.

Jaak:

Dat wordt tijd ook! Mijn drie bruidjes staan al vol ongeduld in de veranda te wachten.

Ma:

Maar waar zit ons vader? Toch niet op de WC zeker!

Jaak:

Heel waarschijnlijk. Als er zoiets te doen is, beginnen zijn zenuwen altijd te kriebelen. Allé, zijn onderste zenuwen dan toch! Maar ge moest eens weten, ma! Met opa gaat ge subiet de verrassing van uw leven meemaken!

Ma:

Maar gij ook zulle! ... Luister goed. Als de pater gereed is, dan start ik de muziek van “De Bruiloftsmars”, en dan komt gij binnen met uw eerste bruid. Ik, als schoonmoeder en getuige, blijf gewoon hier staan, bij de pater.

Jaak:

Beeld u eens in, ma, dat ik écht drie keren trouwde! Dan hadden die meiskes dezelfde schoonmoeder, maar ik had dan drie verschillende schoonmoeders!! Dat zou ik nooit overleven!

Ma:

Al maar goed dat het maar schijnhuwelijken zijn.

Jaak:

En hopelijk zijn het geen schijn-miljoenen! Tot seffens dan! En laat het wat vooruitgaan hé! (*af*)

Ma:

Dat die bakker zijn rolleke nu maar goed speelt! Gelijk dat een kwibus is!

(Bakker komt op, in de paterspij van de bewusteloos geslagen pater Modest.)

Bakker:

Ave Maria! Ave Elza! Pater Bakkerinus is present! (*hangt zakdoek weer over de cameralens*)

Ma:

Gij zijt juist een echte! Ge hebt uw stiel gemist, bakker!

Bakker:

Om écht pater te worden is het voor mij nu te laat, Elza. Dan zou ik de ‘gelofte van armoede’ moeten afleggen, en dat zal niet meer gaan, denk ik, als ik die grote beloning van u zal gekregen hebben voor al mijn prestaties hier!

Ma:

Jaja, ik versta het. Chantage! Maar allé, we zullen er eens aan beginnen. En vanaf nu serieus hé! (*neemt zakdoek weg van de cameralens, en praat naar de camera toe zoals een tv-presentatrice, met een big smile:*) Beste tv-kijkers daar ergens in Amerika, dan volgt thans de drievoudige huwelijksplechtigheid in Belgium, die geleid zal worden door pater ... euh ...

Bakker:

(vlak naast ma's gezicht ook in de camera kijkend:) ... pater Bakkerinus! (*glimlacht overdreven fel*)

Ma:

Paar nummer één! (*ze loopt naar de muziekinstallatie op de kast, en start “De Bruiloftsmars”.* Jaak en Kerkmans komen gearmd op. Jaak steeds in dezelfde outfit, en Kerkmans in een ridicule bloemetjesjurk en dito hoed. Bloemenruiker. De “pater”

leidt hen statig naar de twee stoelen, waarop ze – zittend of knielend – plaatsnemen. Ma blijft steeds naast de kast toekijken, van waaruit ze de muziekinstallatie bedient.)

Bakker:

Van harte welkom aan de twee tortelduifjes, die ik de eer heb in de echt te mogen verbinden. Weldra zult u man en vrouw zijn, Jaak en ... euh ...

Kerkmans:

Ik **H**eet Adel**H**eid Kerkmans! Kunt ge dat ont**H**ouden?

Bakker:

(wendt net zoals Jaak het hoofd af) Ik zal het maar niet te lang trekken!

Jaak:

(bekijkt de pater-bakker argwanend) Zal 't gaan zo, bak... pater?

Bakker:

Toch wel, mijn zoon, toch wel. Ik heb al vele watertjes doorzwommen. Ik heb vorige week nog het huwelijk ingezegend van twee mannen!

Jaak:

Watte? Het huwelijk ingezegend van twee mannen??

Bakker:

Ja, ene om twee uur en de ander om drie uur!

Kerkmans:

Allé, begin maar met de plechtig**H**eid. Wat ik ben een beetje moe.

Bakker:

Moe? Zo lang als ge maar niet moe-der wordt!

Ma:

(brengt kussentje waarop de twee trouwringen) Hier, de trouwringen! Begin er maar mee!

Bakker:

(tot paar) Kies er maar een ring uit, en steek die aan elkanders poot! *(paar doet het)* Voilà! *(slaat vaagweg een kruisteken)* In nomine patris in autobus! Hiermee verklaar ik u man en vrouw! *(tot Jaak:)* Nu kunt ge ze kussen!

Jaak:

En gij de mijn!

Ma:

Kom, zo is het wel genoeg, pater Bakkerinus. *(tot paar:)* Ga in de keuken maar een glaaske cava drinken. *(tot Kerkmans:)* De notaris al de zaak wel regelen zulle. *(knipoogt en maakt met duim en wijsvinger het geldgebaar. Paar af.)*

Bakker:

Awel Elza, wat zegt ge ervan? Het ging gelijk een fluitje van een cent hé! Kwestie wat een beloning ga ik straks van u niet krijgen!

Ma:

Jaja, het is al lang goed, zagevent. Concentreer u maar op ... *(naar camera lopend, voor de lens declamerend:)* Paar nummer twee! *(loopt naar de kast en start "De Bruiloftsmars". Jaak en Daisy komen nu als bruidspaar op, en nemen plaats op de stoelen. Daisy uiteraard in punkachtige kledij.)*

Bakker:

Welkom aan het prille paartje! U staat beiden aan het begin van een zware levensopdracht, en ...

Daisy:

(onderbreekt:) ... niet te veel preken, hé pastoor! Zet er maar wat speed achter, dat ik kan gaan eten, want ik sterf van de honger!

Bakker:

Dat begrijp ik, juffrouw. Bij elke bruiloft hoort inderdaad een feestelijk banket met vooral héél véél gebak en vlaai ...

Daisy:

Veel vlaai? Gij doet precies ofdat ge een bakker zijt! ... Neenee, als het hier seffens gedaan is, dan rij ik met mijne Harley Davidson direct naar een frituur waar ik altijd kom.

Bakker:

Dat kan ook gezellig zijn! Als bruidje een democratische friet eten!

Daisy:

In die frituur kost een biefstuk maar éne euro!

Bakker:

Een biefstuk kost daar maar éne euro??

Daisy:

Ja, maar ge zijt wel verplicht om er voor vijftwintig euro friet bij te pakken!

Bakker:

Nee, als pater zegt eten me niet zoveel. Ik ben nog rapper kontent als een kip.

Daisy:

Rapper kontent als een hen?

Bakker:

Ja, want ik heb al genoeg aan een hâlve haan!

Ma:

(komt naar voor met het kussentje waarop twee ringen) Hier zijn de twee ringen zie. De zegening kan beginnen.

Bakker:

(tot paar) Kies er maar een schone ring uit! *(paar schuift ring aan elkaars vinger)* Cum sacramentos maria dolores julio iglesias! Vanaf nu is u man en vrouw!

Daisy:

Vrouw? Dat ben ik al heel mijn leven geweest!

Ma:

(komt naar voor om het paar weg te leiden) Dat is weeral geregeld! Ga maar naar de keuken om alles *(knipoogt naar Daisy)* te regelen! *(paar af.)*

Bakker:

Elza wicht, ik begin dat plezant te vinden! Zo twee jonge mensen kloot... euh... trouwen!

Ma:

Dan maar rap koppelke numero drie, eerdat nonkel Modest bij zijn positieven komt!

Bakker:

Uw nonkel Modest? Als die zijn eigen hier durft laten zien, dan trouw ik hem ook!

Ma:

Paar nummer drie mag binnenkomen! *(start "De Bruiloftsmars". Jaak en Aline komen als bruidspaar op. Aline ouderwets-boers gekleed. Gaan op de stoelen zitten.)*

Bakker:

Welkom Jaak en Aline. Op deze mooie dag ...

Aline:

(onderbreekt) ... geen tamtam verkopen, alstublieft, want ik heb mijn tijd hard nodig! Daar kan thuis alle momenten een zeug baggen!

Bakker:

Een zeug! Dat is het ongelukkigste schepsel van de wereld! Want dat heeft een beer van een vent en varkens van kinderen!

Aline:

Het is al lang goed, pater. Als 't niet geweest was dat ik door hier te trouwen een schone cent kan verdienen, dan was ik bij mijn varkens gebleven.

Bakker:

Een schone cent? Dat zou ik geloven! Daar koopt ge al veel kilo's spek voor! ... Allé Elza, breng de ringen, dat ik eraan begin! *(Ma brengt ringenop kussentje, weer dezelfde ceremonie – bakker op zingend-biddende toon:)* Asperges mee witloof koem soep mee bollekes, àààmen! Voortaan gaat u door het leven als beer en zeug ... euh ... als man en vrouw wil ik zeggen.

Ma:

(wijst naar deur) Jaak en Aline, ge moogt allebei ...

Jaak:

Neenee, ma, het is nog niet gedaan!

Bakker:

Hoe, nog niet gedaan?! Moet ik hier nog overuren maken?

Jaak:

Ja! Wacht even! *(opent deur en roept:)* Adelheid! Daisy! Kom eens even naar hier voordat ge naar huis gaat! En gij ook, notaris Kriek! En breng voor ons ook een glas cava mee! *(Kerkmans en Daisy op met glas cava in de hand. Kriek draagt dienblad waarop drie gevulde glazen, die hij laat nemen door Jaak, ma en Aline.)* Dames en heren, collega-miljonairs, ik wil u van harte bedanken voor uw spontane

medewerking, maar helemààl gedaan is het nog niet. We zijn namelijk nog niet compleet ...

Ma:

Nu he 't zegt! Waar is ons vader?

Jaak:

Opa? Precies, over hem wou ik nog een woordje zeggen. Want vandaag zijn er geen drie trouwpartijen, maar wel viér!

Ma:

Ge wilt toch niet beweren dat ons vader ...

Jaak:

... Jawel! Opa maakt van de gelegenheid gebruik om vandaag ook te trouwen!

Ma:

Zeg dat het niet waar is! Ons vader! In zijn ouwe dag! Dat is om mee te lachen, zeker?

Kriek:

Neenee, mevrouw, ik kan dat als bevoegde persoon bevestigen: uw vader stapt binnen enkele seconden het huwelijksbootje in!

Bakker:

En mag ik ook weten met wié? Want als kerkelijke tussenpersoon wil ik goed ingelicht zijn hé!

Ma:

Pater Bakkerinus, dat is nu geen moment om grapjes te maken. Of ge kunt uw kerkelijke vlaai terug mee naar huis nemen!

Jaak:

Ma, zijt nu eens efkens kalm! Onze opa gaat trouwen met ... miss Peeflower!!

Ma:

(stomverbaasd) Wablieft?! Is die miss Pisbloem ook hier?! Waarschijnlijk zo'n oud lelijk scharminkel!

Jaak:

Dat gedacht heb ik ook! Die zal wel zo lelijk zijn dat ze in heel Amerika gene vent heeft kunnen krijgen! *(iedereen lacht)*. Zet "De Bruiloftsmars" maar in gang, ma! *(op de tonen van De Bruiloftsmars komt opa als bruidegom zo fier als een pauw opgestapt met zijn bruidje: miss Peeflower is een héél knap, jong meisje. Van de weersomstuit valt de mond van elke aanwezige open, en dan begint men bewonderend te applaudisseren. – Jaak jaloers:)* Opa, gaat gij dat meiske wel de baas kunnen? Gaat ge dat wel overleven? Overschat u niet hé!

Opa:

(stralend van fierheid) Ik dat overleven? Daar heb ik aan gedacht, menneke! *(doet teken richting deur:)* Kom maar verder binnen! *(de lange bruidssluier waarvan het einde aanvankelijk niet te zien was, wordt nu helemaal binnengebracht, niet door bruidskinderen, maar door ... twee Rode Kruis-helpers, de sluier in de ene hand, een EHBO-kistje in de andere.)*

**DOEK DIGHT
EINDE**

KOMT DAAR DE BRUID?

